

brezplačno

št.

4/07

NOVEMBER 2007

Štorski občan

PRIKAZ DOMAČE OBRTI - ALMINI DNEVI 2007

DRAGE OBČANKE IN OBČANI !

Že dolgo ni skrivnost, da je naša občina prekomerno zadolžena, saj je občinski svet že leta 2003 ustanovil sanacijski odbor in sprejel prvi sanacijski program. Ta sanacijski program je prinesel zamenjavo neugodnih kratkoročnih kreditov za dolgoročne kredite pri zakladnici Ministrstva za finance in manjše dodatno zadolževanje.

Kljub temu, da se je bivši župan v letu 2005 z argumentacijo, da bo dolg občine tekom leta oziroma dveh saniran, odrekel pomoči sanacijskega odbora, je bilo pred volitvami v lanskem letu znano, da je finančno stanje občine nezavidljivo. Ker občanov in kraja ni mogoče kar ukiniti, smo se na volitve podali s trdno voljo, da z drugačnim pristopom in z več vložene energije poskušamo stvari preusmeriti na bolje in dolgoročno zagotoviti, da bodo Štore prijeten kraj z dušo, ki bo mladim in starejšim imel kaj ponuditi.

Ob prevzemu vodenja občine smo se seznanili s konkretnimi številkami, ki so skupaj z najetimi krediti in zaostalimi obveznostmi znašale okoli 2.000.000,00 EUR dolga. V teku je še vedno, dodatno k vsemu, tudi sodni postopek Slovenskih železnic, ki od občine za zavarovanje železniških prehodov v vseh teh letih terjajo plačilo v višini 500.000,00 EUR. Sanacije smo se lotili smelo in si za investicijske projekte zadali le tiste, za katere smo uspeli pridobiti sofinanciranje iz državnega proračuna, drugo pa smo poleg zakonskih obveznosti in nujnih vzdrževalnih del namenili odplačilu dolga. Glede na razpoložljiva sredstva občine smo računali, da bi ob realizaciji nekaterih nujnih investicijskih projektov dolg sanirali v 4 do 5 letih, kar nam v letu 2007 tudi uspeva, saj smo dolg zmanjšali za približno 400.000,00 EUR.

Po odpovedi delovnega razmerja direktorice občinske uprave so nas čakala še nadaljnja presenečenja. Na vrata občine so začele trkati nekatere banke in finančne družbe, ki so nas opozarjale na obveznosti, ki naj bi izvirale iz nam neznanih pogodb. Ob pridobivanju informacij in dokumentov od posameznih finančnih institucij in sodišč pa nas je v začetku oktobra šokirala sodna izvršba za banko Sparkasse iz Celovca, na osnovi katere so nam iz občinskega računa do sedaj odtegnili že okrog 300.000,00 EUR.

Po zbranih informacijah obstaja pet takšnih pogodb, različnih pravnih formulacij (pristop k dolgu, zavarovanje kredita, asignacija ...), vse pa se nanašajo na zasebno podjetje Hudournik d.o.o. Prva pogodba je bila podpisana v letu 1999, zadnja pa v začetku 2003. Večina zadev ima tudi že zajeten sodniški dosje, prva izmed njih pa je svoj dokončen epilog dobila prav v primeru omenjene Sparkasse. Vrednost in potencialno obveznost občine iz naslova teh pogodb je težko določiti, saj v več primerih že tečejo zamudne obresti, v enem od primerov pa obveznosti poravnava Hudournik d.o.o., trenutna vrednost, ki izhaja iz pogodb, pa je 1.700.000,00 EUR glavnice in 800.000,00 EUR obresti.

Občinski svet se je sestel na 1. izredni seji, se soočil z novimi ugotovitvami in soglasno sprejel sklep, da se o tem obvesti Ministrstvo za finance, Računsko sodišče in »Kosovo« Komisijo za preprečevanje korupcije. Odziva z izjemo ministrstva in medijev še nismo prejeli.

Kako naprej??? Pri iskanju odgovora na to vprašanje smo opravili niz pogovorov z upniki, odvetniki in predstavniki Ministrstva za finance. V skladu z zakonom so nam določili zajamčena, minimalna sredstva za zagotavljanje zakonsko predpisanih nalog (osnovno šolstvo, otroško varstvo, domska oskrba, vzdrževalna dela, sociala ...), medtem ko so nam misel na kakšno izredno finančno transakcijo iz državnega proračuna v kralji zatrli. Izrazili so obžalovanje in ponudili pomoč pri oblikovanju sanacijskega programa, kakor tudi fleksibilno operativno sodelovanje, ki naj bi preprečilo likvidnostne težave iz prej omenjenega minimuma.

Pri višini sredstev, ki jih letno prejme Občina, to v praksi pomeni več kot desetletni investicijski mrk, izpad večjih investicij in nezmožnost kandidiranja za evropska sredstva, katera so ravno v finančni perspektivi 2007-2013 najvišja. Poiskali bomo vse manj potrebne izdatke, primorani pa bomo tudi zmanjšati nivo komunalnih in drugih storitev, omejiti obseg vzdrževalnih del oziroma jih opravljati samostojno in preko javnih del.

Bolj se bomo morali posvečati vsebinskim projektom kot pa investicijam, s pomočjo javno-zasebnega partnerstva pa si bomo, kljub vsemu, trudili pridobiti kakšen evropski euro in realizirati kakšnega od projektov, ki bo občankam in občanom pomenil višjo kakovost življenja.

Začeli pa bomo tam, od koder prihajajo naše težave; poskušati bomo dokazati neupravičenost omenjenih terjatev in sporno veljavnost pogodb, v kolikor bo to, glede na časovno komponento, sploh še mogoče.

Vsled ugotovljenih dejstev vas, drage občanke in občani, v svojem imenu in imenu članov občinskega sveta in občinske uprave, prosim za strpnost in obzirnost.

Župan
Miran Jurkošek

Štorski občan

KAZALO	
OBVESTILA O ...	4
AKTUALNI DOGODKI	6
ZGODILO SE JE	14
O DELU DRUŠTEV	17
SREBRNE NITI	19
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	21
UTRINKI IZ VRTCA IN OSNOVNE ŠOLE	24
ŠPORT	30
VABILA	34

Štorski OBČAN izhaja v nakladi 1550 izvodov. Poština plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 20 % davek na dodano vrednost.

OBČINA ŠTORE

Cesta XIV. divizije 15
3220 ŠTORE
e-mail: tajnistvo@store.si
Tel: 03/ 780 38 40
Fax: 03/ 780 38 50
<http://www.store.si>

Uradne ure: ponedeljek: 8.00 do 12.00 in 13.00 do 15.00
sreda: 8.00 do 12.00 in 13.00 do 17.00
petek: 8.00 do 13.00

Uradne ure župana Mirana Jurkoška:

ponedeljek 7.00 - 8.00
sreda 15.00 - 17.00
petek 7.00 - 8.00

Uradne ure podžupana Ivana Glavača: sreda 8.00 - 9.00

Uradne ure podžupana Ivana Jurkoška: sreda 16.00 - 17.00

KRAJEVNA SKUPNOST SVETINA

Svetina 6
3220 ŠTORE
Tel: 03/ 5774 - 106

Uradne ure: četrtek 11.00 - 15.00
Uradne ure predsednika
Krajevne Skupnosti Svetina: četrtek 15.00 - 16.00

Odbor za izdajo časopisa si pridržuje pravico do sprememb in krajsanja prispevkov, če je le to potrebno. **Prispevke s fotografijami pošljite po pošti, na disketi ali na naslov elektronske pošte: tajnistvo@store.si. Zaradi predvidenega izida naslednje številke v decembru pričakujemo vaše prispevke do 15. 11. 2007.**

Odgovorna urednica: Ivanka Tofant

Prispevke lektorira: Manca Mirnik

Uredniški odbor: Ivanka Tofant, Jože Kragelj, Mojca Korošec, Dušan Volavšek, Srečko Križanec, Manca Mirnik, Emil Kačičnik.

Oblikovanje, priprava in tisk: Unigrafika®
Cesta na Pečovje 5 - 3220 Štore

Z IZREDNE SEJE OBČINSKEGA SVETA

1. izredna seja občinskega sveta občine Štore je bila v ponedeljek, 8. 10. 2007. Na dnevnem redu je bilo 5 točk. Ob prisotnosti vseh svetnikov je občinski svet sprejel naslednje sklepe:

- Občinski svet občine Štore se strinja z namero ponudnika DOM LIPA za opravljanje storitve institucionalnega varstva.
- G. Marjan Doberšek se izvoli za predstavnika občine Štore v volilnem telesu (elektorja) za volitve članov državnega sveta RS.
- G. Jože Korže se določi za kandidata občine Štore za člana državnega sveta – predstavnika lokalnih interesov.

G. župan Miran Jurkošek je svetnikom predstavil kronologijo dogodkov v zvezi s finančnim stanjem občine Štore:

20. 12. 2006 je svetnike na 2. seji občinskega sveta seznanil z vsebino primopredajnega zapisnika, v katerem je bil seznanjen z dolgom občine Štore v višini cca 2.000.000,00 EUR, hkrati pa je bil seznanjen, da je občina Štore pristopila kot porok trem pogodbam o odstopu terjatev med podjetjem Hudournik, d.o.o. in Finea Holding d.o.o. iz Maribora v višini 112.005.717,00 SIT (467.391,57 EUR), po pogodbi o pristopu k dolgu naj bi dolg odplačevalo podjetje L in G inženiring, d.o.o., dolžnik podjetja Hudournik inženiring, d.o.o., ki je do konca leta 2006 redno odplačevalo dolg.

Ker podjetje L in G inženiring, d.o.o. v letu 2007 ne plačuje več obrokov, jih je po pogodbi dolžna plačevati občina Štore.

Do maja 2007 smo bili s strani upnikov seznanjeni še s sledečimi obveznostmi občine Štore, vsled zavarovanja kreditov, odkupa terjatev, asignacij itd ... s podjetjem Hudournik, d.o.o., za katere dokumentacija na občini ni obstajala.

Dne 30. 05. 2007 je bil občinski svet seznanjen s temi obveznostmi, prav tako pa 5. 6. 2007 tudi nadzorni svet občine Štore:

Obveznosti pa so sledeče:

• FINEA HOLDING, D.O.O.	v višini 467.391,57 EUR
• SKB BANKA, D.D.	v višini 530.686,63 EUR
• ZVON ENA HOLDING, finančna družba	v višini 300.157,44 EUR
• KAERTNER SPARKASSE Ljubljana	v višini 611.575,23 EUR
• RAIFFEISEN KREKOVA BANKA D.D., Maribor	v višini 664.564,15 EUR

V primeru Raiffeisen Krekove banke, d.d., podjetje Hudournik, d.o.o. zaenkrat redno odplačuje mesečne anuitete.

Skupne dodatne obveznosti občine Štore, vsled zavarovanja kreditov, odkupa terjatev in asignacij znašajo cca. 2.500.000 EUR, od tega cca. 1.700.000 EUR glavnice, ostalo pa so obresti.

Dne 19. 9. 2007 je bila občina obveščena s strani sodišča o izvršbi Kartner Sparkasse v višini 611.575,23 EUR. Istega dne so blokirali transakcijski račun občine. 4. 10. 2007 nam izvršijo rubež sredstev v višini 171.000 EUR v korist Kartner Sparkasse, občini pa zagotovijo minimalno nujno mesečno porabo sredstev do višine 156.259,91 EUR.

Svetniki so po širši razpravi sprejeli naslednji sklep:

- Občinski svet občine Štore v zvezi z podpisanimi zavarovanji kreditov obvesti Ministrstvo za finance, Računsko sodišče in Komisijo za preprečevanje korupcije.

G. župan Miran Jurkošek je svetnike seznanil s končanimi in tekočimi projekti, ki potekajo v občini:

- VRTEC ŠTORE: zamenjane azbestne kritine.
- OPOKA: urejeno je avtobusno postajališče na Opoki in podaljšan pločnik za 100 m. Na novo urejena osvetlitev in označba.
- GARAŽE LIPA: v uporabo smo predali nove nadomestne garaže na Lipi.
- ŠPORTNI PARK LIPA: se ureja. Dela bodo končana do konca novembra.
- NADVOZ LIPA: dela potekajo v polnem teku. Predviden zaključek del pred 1. 9. 2008.
- KULTURNI DOM: obnova se intenzivno nadaljuje. Otvoritev decembra 2007.
- KANALIZACIJA KOMPOLJE: z deli se nadaljuje med Opoko in Drago.
- MOST OPOKA: je po zadnjem obilnem deževju zaprt zaradi poškodovanja obeh podpornikov. Z podjetjem CMC smo se dogovorili, da ga bodo sanirali še v tem letu.
- MERCATOR: projekt Lipa 2008. Mercator namerava v zadnji četrtini leta 2008 odpreti novi center v trikratni površini sedanjega (cca 500 m² neto prodajne površine). Zagotovili bodo, da bo oskrba nemotena.
- DOM LIPA: se gradi in bo prihodnje leto v septembru sprejel že prve varovance.
- GRADNJA BLOKOV NA LIPI (CMC): aktivnosti v teku. Težava zaradi zemljišča.

Alenka Obrul, svetovalka javnih financ

SANACIJA MOSTU NA OPOKI

Ena od najbolj perečih težav, nastalih v zadnjem času, s katerimi se ukvarja občinska uprava občine Štore, je tudi zapora mostu na Opoki.

Pri pregledu cest in objektov na njih je bilo že v začetku septembra ugotovljeno, da so zaradi nespoštovanja omejitve osnega pritiska, ki velja za most na Opoki, na njem nastale večje poškodbe vozišča. Stanje je dodatno poslabšala zadnja vodna ujma. Deroča in visoka voda je poškodovala podpornika mostu. Zaradi teh poškodb se je most začel nagibati. Ker bi vsaka nadaljnja uporaba poškodovanega mostu predstavljala veliko nevarnost za udeležence v cestnem prometu, je bil uveden začasni ukrep popolne zapore mostu.

Takoj po zapori mostu smo pristopili k izvedbi sanacije le-tega. Naročili smo izračun statike, o poškodbi mostu pa je bila obveščena tudi uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Izračun statike je bil končan v preteklem tednu. Izračun je pokazal, da bo potrebno sanirati oba podpornika mostu.

Izbran je bil tudi izvajalec gradbenih del pri sanaciji mostu. To je družba Ceste mostovi Celje d.d. Predvideva se, da bodo gradbena dela pri sanaciji mostu izvedena še v letošnjem letu.

Jože Šepec, strokovni sodelavec

OBVEZNO ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE OBČANOV

Na osnovi vloge za pridobitev obveznega zdravstvenega zavarovanja kot občan se lahko prijavijo državljani Republike Slovenije s stalnim bivališčem na območju občine, ki nimajo prejemkov in ne morejo biti zavarovani z drugega naslova ter ne izpolnjujejo pogojev za zavarovanje kot družinski člani.

Za ureditev obveznega zdravstvenega zavarovanja se mora prosilec oglasiti osebno na sedež občine Štore, kjer izpolni vlogo za zagotovitev pravice do osnovnega zdravstvenega zavarovanja kot občan s predpisanimi dokazili (vloga je tudi na internetu):

- Odločba CSD o prejetju denarne socialne pomoči ali odločba CSD o prejetju starševskega dodatka ali potrdilo republiškega zavoda za zaposlovanje, da je oseba prijavljena kot iskalec zaposlitve;
- potrdilo UE iz gospodinjske evidence (potrdilo o skupnem gospodinjstvu);
- osebni dokument.

V zavarovanje lahko vlagatelj na osnovi svojega zavarovanja prijavi tudi svoje družinske člane, če nimajo urejenega zavarovanja z drugega naslova.

Zavarovanci morajo sporočiti vsako spremembo v roku 8 dni po nastali spremembi, ki bi lahko bila vzrok za prekinitve zavarovanja (zase in za prijavljene družinske člane) in REDNO, VSAKE TRI MESECE na sedežu občine Štore podaljšati zdravstveno zavarovanje, sicer mu pravica za zavarovanje preneha in mora vložiti novo vlogo.

Sabina Firšt

SREČANJE STAREJŠIH OBČANOV

med govorom župana

Starost je čas, ki se dotakne vsakogar. Ko si naložimo leta, čas še hitreje hiti kot ponavadi.

Vsak preživeti dan, mesec, leto se nam zdi lepši, seveda če nam služi zdravje. Izmed vseh letnih časov je verjetno za vse najlepša pomlad, ko se vse prebuja in nam znova daje moči.

Jesen pa je čas priprave na dolge zimske dni in večere. Morda ravno zato v oktobru že vrsto let občinska uprava organizira srečanje starejših občanov, da lahko v turobnih dnevih razmišljajo o srečanju z znanci, prijatelji.

Že kar nekaj časa so bili starejši od 70 let radovedni ali bo župan Miran Jurkošek držal besedo, ko je lani na srečanju obljubil, da se naslednje leto zopet vidijo. Glede na govornice,

ki se slišijo o prezadolženosti občine, so bili prijetno presenečeni, ko so dobili vabilo, da srečanje bo, kot vsako leto, v osnovni šoli Štore.

Priprave so potekale že dan prej, saj so gospe in gospodje morale k frizerju, da bodo videti čim bolj urejeni. Tudi letos sem se pomešala med povabljenе in prisluhnila pogovoru. Prijetno je bilo slišati, ko so se pogovarjali o vremenu, o zdravju, ki je v tem obdobju najbolj zaželeno.

Veliko se jih ni videlo že od lanskega srečanja, zato so brenčali kot čebele in si hiteli pripovedovati doživetja. Prisluhnili so govoru župana in kratkemu programu osnovnošolcev.

Po kosilu so si nazdravili z upanjem, da se naslednje leto zopet srečajo.

Vsi tisti, ki se vabilu niso odzvali in so zaradi slabega počutja ali bolezni morali ostati doma, preberite govor župana Mirana Jurkoška.

Ivanka Tofant

Spoštovani starostniki, upokojeni občani in občanke, dragi prijatelji!

Ljudje so že davno znali ceniti in spoštovati modrost, stvano iz življenjskih in delovnih izkušenj. Živimo v času, ko nam kakovost življenja, tudi na njegovo jesen, pomeni mnogo in čedalje več in ko tudi za to kakovost skušamo storiti mnogo več. In ena od oblik je vsakoletno srečanje starostnikov občine Štore. Pomen takega srečanja je predvsem druženje ljudi dobre volje.

Življenjska neučakanost po presejanju danega je predvsem prednost nas mlajših, zato pa je življenjska izkušnja prednost predvsem vas starejših. Prepričan sem, da tako brez enega kot brez drugega ne gre in tudi ne bo šlo. Vsi zaposleni na občini kot tudi

člani občinskega sveta in njegovih odborov se po svojih najboljših močeh trudimo, da bi izpolnili želje in pričakovanja vas starejših občanov, da bi vam pomagali pri težavah, s katerimi se srečujete v tem življenjskem obdobju in da bi vam čim bolj olajšali vaše življenje. Naj omenim samo nekatere oblike pomoči pri katerih občina posredno ali neposredno deluje: institucionalno varstvo v domovih za starejše, pomoč na domu, dostava hrane na dom, družinski pomočnik, klic v sili s pomočjo rdečega gumba, sofinanciranje društva upokojencev itd.

Posebej pa me veseli, da se uresničuje vaša in naša dolgoletna želja in da danes že lahko vidimo, kako svojo novo podobo pridobiva dom starejših občanov tukaj na Lipi. Objekt, ki je dolgo nazaj prekipeval v svoji mladosti

in bil drugi dom veliko dijakom nekdanje metalurške šole, pa bil kasneje delovno mesto kar nekaj uslužbencev nekoč cvetoče železarne Štore, je kasneje kot trnjulčica zaspal. V zadnjih mesecih se ponovno prebuja v vsem svojem sijaju. Za marsikoga med vami bo to novi dom in upam, da bo vaša odločitev, da boste jesen življenja preživeli v tej skupnosti, veliko lažja, ker boste ostali v domačem okolju, med domačimi ljudmi.

Na koncu vam želim, da bi lepo preživeli sleherni in ne le današnji dan, da bi vas spremljala zdravje in sreča, ki sta predvsem v človeku samem.

Hvala in na svidenje prihodnje leto.

OBISK Z MINISTRSTVA ZA KULTURO NA SVETINI

Obnovitvena dela na cerkvi Marije snežne so v celoti zaključena, ravno tako je pokrita celotna investicija. Zaradi zadržanosti se slavnostnega zaključka del ni uspel udeležiti nihče z Ministrstva za kulturo, so pa to storili v prvih dneh oktobra, točneje četrtega oktobra.

Na Svetino je prišel gospod Silvester Gaberšček, sekretar z direktorata za kulturno dediščino na kulturnem ministrstvu. Ravno tako sta obisku prisostvovala Anka Aškerc ter Ivo Gričar z Zavoda za varovanje kulturne dediščine iz Celja.

Omenjene goste so sprejeli gospod župnik dr. Vlado Zupančič, župan Miran Jurkošek in predsednik krajevne skupnosti Jani Jurkošek, poleg omenjenih so se dogodka udeležili ključarja Jože Romih in Branko Mlakar ter predsednik odbora za popravilo strehe Leopold Vrbovšek ter gospod Tone Zimšek, ki je vseskozi dejaven pri vseh projektih v župniji.

Gospod Gaberšček si je ogledal opravljeno delo, s katerim je bil zelo zadovoljen, ogledal si je tudi notranjost cerkve ter kapelo oziroma cerkev sv. Križa, ki je potrebna temeljite obnove oziroma restavratorskih del. Gospodu Gaberščku smo izrazili svoje potrebe po nadaljnjih obnovah tega kulturnega spomenika.

Župnija se je septembra prijavila na razpis Ministrstva za kulturo za

Obisk z Ministrstva za kulturo na Svetini
restavratorska dela v cerkvi sv. Križa. V kolikor uspemo na razpisu pridobiti sredstva za obnovo, bomo z obnovo pričeli v drugi polovici leta 2008, saj cerkev sv. Križa pod ometom skriva prečudovite freske. Želja vseh krajanov in župnije je vsekakor obnova, ki pa jo brez podpore oziroma sodelovanja Ministrstva za kulturo ne bo mogoče izpeljati.

Branko Mlakar

PRAZNIČNI ZAKLJUČEK NA SVETINI

V soboto, 1. septembra 2007, je bil na Svetini praznični dan. S pomočjo krajanov, lokalne skupnosti, donatorjev in ministrstva za kulturo je uspela obnova ostrešja in zamenjava kritine na zvoniku in ladji cerkve Marije Snežne, ki je v širši okolici znana romarska pot in spomenik kulturnega in zgodovinskega pomena.

Že nekaj let so se na zvoniku in ladji kazale zaplate poškodovane kritine, zato je bilo potrebno čim prej začeti z obnovo. V ta namen je bil ustanovljen odbor za popravilo cerkvene strehe, ki je smelo načrtoval in izpeljal projekt obnove. Vrednost del je bila ocenjena na sto šestdeset tisoč evrov.

Praznični dan je bil razdeljen na dva dela. Prvi del se je začel takoj po maši v cerkvi. Na njem je domači župnik, dr. Vlado Zupančič, pohvalil odlično delo izvajalcev, Jožeta Podgrajška, s.p., iz Zlakove nad Zrečami, požrtvovalno delo ključarjev, odbora, krajevne skupnosti in občine ter nekaterih zaslužnih župljanov. Razdelil je priznanja in zahvalne listine župnije Svetina in celjske škofije.

Župnija je morala za izvedbo projekta zbrati polovico potrebnih sredstev. Za tako majhno skupnost je bila to težka naloga. Vsak, tudi najmanjši dar, je bil sprejet s hvaležnostjo, še posebej pa smo bili veseli velikodušnih darovalcev, ki so darovali več kot petsto evrov. Takih darovalcev je bilo petnajst, med njimi so še posebej veliko darovali: Roman Plank, s.p., Metalko - Brigita Bučar, s.p., Optika Tržan, d.o.o., Gradnje Žveplan,

d.o.o., Etra, d.o.o. Največji donator je bilo podjetje Štore Steel, d.o.o. Drugi del prireditve je bil povezan tudi s praznikom krajevne skupnosti Svetina, ki ga praznujemo 29. avgusta. Potekal je pod velikim šotorom na šolskem igrišču. Zbrane je najprej nagovoril predsednik krajevne skupnosti Svetina, Jani Jurkošek. Izrazil je veselje nad uspešno

zaključenim projektom, posebej zaslužnim pa podelil spominske makete cerkve Marije Snežne, ki jih je za to priložnost izdelal in podaril Alojz Žnidar, vsem ostalim sodelujočim pa je predsednik krajevne skupnosti izročil spominski skril.

Zbrane je nato nagovoril še župan občine Štore, Miran Jurkošek. Pohvalil je odbor za popravilo cerkvene strehe, izvajalce in strokovno vodstvo Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine Celje. Zaželel je še več podobno uspešno izpeljanih projektov, obenem pa poudaril prizadevanja občine, da se najde primerna vsebinska rešitev za poslopje podružnične šole in poišče novega najemnika prostorov za trgovino.

Za spominsko darilo sta se zahvalila še mag. Tone Zimšek in Anka Aškerc iz Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine. Mag. Tone Zimšek je pohvalil odlično sodelovanje odbora, krajevne skupnosti in občine, Anka Aškerc pa se je hudomušno "zahvalila" zgodovinskim okoliščinam, ki so očitno preprečile gradnjo tako velike cerkve, kot je bila,

glede na velikost prezbiterja, prvotno načrtovana, saj bi za velikansko streho v takem primeru zmanjkalo vsega skrila na Slovenskem.

Po uradnem zaključku obeh delov prireditve, ki ju je povezovala Betka Vrbovšek, so se domačini in gostje razživali ob dobri kapljici, okusnem prigrizku, poskočnihzvokih "Anzekove godbe" in ansambla Slemenšek.

Betka Vrbovšek

DNEVI, NA KATERE NE SMEMO POZABITI

DAN BOJA PROTI NASILJU NAD ŽENSKAMI 25.11.

S problemom nasilja se srečujemo tudi v Sloveniji, kjer organizacije pozivajo k sprejemu systemskega zakona proti nasilju nad ženskami v državi.

Policijsko poročilo: (v petih letih je bilo prijavljenih 40.654 primerov nasilja nad ženskami) Vsaka tretja ženska je žrtev nasilja. Nasilje je huda kršitev človekovih pravic in ena največjih ovir pri zagotavljanju enakopravnosti med spoloma. Zaradi različnih oblik strahu obstaja nasilje pogosto prikrito. Najpogostejše prizorišče nasilja je dom.

DAN INVALIDOV 3.12.

Letos je posebna pozornost namenjena mladim invalidom. Zaradi politične nevednosti in predsodkov jim niso dane enake možnosti kot drugim ljudem. Invalidnost ima več obrazov. Živeti v tišini z nemočnimi nogami in telesom je življenjska usoda marsikaterega državljana Slovenije. Invalidnost pa še zdaleč ni obsojenost na oskrbo svojih najbližjih. To dokazujejo številne invalidne osebe, ki se samozavestno vključujejo v vsa področja življenja in v družbo.

SVETOVNI DAN ČLOVEKOVIH PRAVIC 10. 12.

Organizacija združenih narodov je 10. decembra 1948 sprejela Splošno deklaracijo človekovih pravic kot skupen ideal vseh ljudstev in narodov.

V spomin in opomin na več kot 60 milijonov pobitih v divjanju nasilja, diskriminacije, nestrpnosti in sovraštva, antisemitizma, homofobije in nacionalizma med drugo svetovno vojno. Da se ne bi nikoli več ponovilo.

»Vsi ljudje se rodijo svobodni in imajo enako dostojanstvo in enake pravice. Obdarjeni so z razumom in vestjo in bi morali ravnati drug z drugim kakor bratje!« (I. člen Splošne deklaracije človekovih pravic)

Odbor za socialo
Verica Štante -Skok

JESEN JE TU IN Z NJO TUDI PREHLAD

Jesen je tu. Z njo prihajajo tudi različna virusna ter bakterijska obolenja. Ni ga človeka, ki v tem času ne bi vsaj smrkal ali kihal. Seveda je to blažja oblika prehlada. Zaradi vsakodnevnega stresa, hitrega življenjskega ritma in kroničnega pomanjkanja časa je naš imunski sistem ves čas na preizkušnji, če temu dodamo še vplive iz naravnega okolja, je slika popolna. Naš imunski sistem se prej ali slej sesuje, kar se kaže v različnih vrstah obolenj (prehladi, viroze, vnetja zgornjih dihalnih poti ...)

To lahko delno ali popolnoma preprečimo, če svoj imunski sistem krepimo in ga ohranjamo v »dobri kondiciji«. Pomembno vlogo ima zdrava prehrana, ki vsebuje optimalno količino hranil, ki pozitivno delujejo na imunski sistem (celodnevno prehrano razdelimo na 5 do 6 obrokov, poudarek je na sadju in zelenjavi, polnovrednih žitaricah in stročnicah, ribah in belem mesu, živila naj bodo čim bolj raznovrstna, zmanjšamo vnos soli, pijemo zadostno količina tekočine, predvsem vode, izogibamo se enostavnim ogljikovim hidratom - sladkorju, umetnim pijačam, sladicam, ter uživamo živila s sestavljenimi ogljikovimi hidrati - žita, kruh, riž, sadje in naravni sadni sokovi), zelo pomembno je tudi gibanje na svežem zraku.

Pri krepitvi imunskega sistema ima pomembno vlogo vitamin C. Potreba po vitaminu C se v stresnem obdobju poveča, zato je priporočljivo uživati sveže sadje in zelenjavo, ki vsebuje vitamin C (limone, pomaranče, jabolka, mandarine, pesa, čebula, beluši, zelje, kolerabica, krompir, paradižnik, kivi, zelena solata ...) Askorbinska kislina ali vitamin C je zelo občutljiv na toploto, svetlobo in zrak. To je tudi razlog, zakaj moramo uživati sveže sadje in zelenjavo. Prav tako moramo biti pozorni, da sadja in zelenjave ne namakamo predolgo v vodi, ker je ta vitamin topen v vodi. To pomeni, da po zaužitju zelenjave in sadja, ki smo ga predolgo namakali v vodi, ne dobimo zadostne količine vitamina C, ker ga enostavno ni več, odplaknili smo ga z vodo. Zaradi njegove topnosti ga moramo uživati v manjših količinah čez dan, in to vsak dan. Ne moremo ga zaužiti preveč, ker se višek vitamina izloči z urinom.

Pomemben je pri delovanju imunskega sistema, pri presnovi kalcija,

pospeši celjenje ran, spodbuja nastajanje kolagena, sodeluje pri razgradnji holesterola, torej presnovi maščob, krepi stene ožilja, krepi tudi dlesni in lase.

Ponujamo vam nekaj nasvetov, kako krepiti svoj imunski sistem. Tako boste brez večjih težav prenesli hitre vremenske spremembe, učinki fizičnega ter psihičnega stresa se bodo zmanjšali in imeli boste več energije.

Vsakodnevno uživanje limon

Limone so od nekdaj uporabljali za zdravljenje najrazličnejših bolezni. Vedeli so, pri katerih boleznih pomaga sok, za kaj je dobro sadno meso in za kaj uporabiti lupino, bogato z eteričnimi olji. V današnjem času pa so zdravilno delovanje limon tudi dokazali v različnih univerzitetnih laboratorijih ter na mnogih inštitutih za medicino, farmacijo in biokemijo.

Sadno meso limon vsebuje življenjsko pomembne hranilne snovi, ki jih vsebuje tudi limonin sok, le da v nekoliko manjši količini.

V limoni se nahajajo številne sestavine, ki pomembno vplivajo na imunski sistem: balastne snovi, beljakovine, ogljikovi hidrati,

maščobe, bioflavonoidi, vitamin C, kalij, magnezij, fosfor, kalcij, natrij, železo, pantotenska kislina, niacin ... Vitamin C je v limoninem soku topljiv do 90 odstotkov, kalcij do dveh tretjin, železo pa le do ene tretjine. Samo če zaužijemo sadno meso v celoti, dobimo vse zdravilne učinkovine, ki jih vsebuje limona. Po nekaj dneh rednega uživanja sadnega mesa limone njena kislost ne bo več moteča. Redno uživanje celih limon blaži posledice alergij, saj zavirajo prekomerno izločanje histamina (pod pogojev, da so ekološko pridelane).

V primeru, da ne morete uživati sadnega mesa limon iz kakršnega koli razloga, pijte limonin sok. Vsak dan zjutraj si pripravite limonado. Iztisnite sok ene limone v kozarec, dodajte približno 150 ml vode, ki je ne sladkajte, tudi z medom ne. Tako pripravljeno limonado spijte na tešče. Jeste lahko šele čez pol ure. V tem času potuje tekočina skozi telo, razredčen limonin sok pa očisti telo in krepi imunski sistem.

To je preverjen recept, saj sana uživam limone vsak dan že nekaj let in deluje. Hujših oblik viroz ali bakterijskih okužb v tem času nisem imela, mogoče kakšen rahel prehlad. Za začetek si lahko pripravite limonado iz polovice limone, če vam je prekislja. Kadar se vas loteva prehlad ali ste že zboleli, si lahko takšno limonado pripravite večkrat na dan. Prehlad ali druga virusna ter bakterijska obolenja boste lažje in hitreje preboleli. V tem času je pomembno tudi zadostno uživanje tekočine v obliki čajev, da odmrle viruse in bakterije speremo iz telesa. Prav tako je pomembno, da limone ne stisnete v vroč čaj, saj tako uničite zdravilne učinke, enako velja tudi za med.

Limone imajo tudi antipiretičen učinek - znižujejo povišano telesno temperaturo, varujejo nas pred srčnim infarktom, saj preprečujejo nastanek krvnih strdkov, vzdržujejo primerno prožnost ožilja, preprečujejo tudi zastrupitve s hrano ali pa se te pojavijo v blažji obliki, spodbujajo izločanje želodčnih sokov in s tem pospešijo prebavo.

Pri uporabi limon moramo biti previdni le pri otrocih, uporabljamo jih previdno in v zmernih količinah. Otrokom, ki še niso dopolnili dveh let, ne dajemo limoninega soka niti sadnega mesa, ker je njihov prebavni sistem še zelo občutljiv.

Pitje ingverjevega čaja

Ingver prav tako pomaga pri prehladu in kašlju, pri zaprtju in napihnjenosti, proti diareji – driski, pri slabosti v želodcu ter zmanjša tveganje za nastanek krvnih strdkov, je antiseptik – uničuje mikroorganizme (bakterije, viruse), deluje protivnetno, deluje kot stimulan, tudi kot blag afrodisijak, antipiretično – znižuje povišano temperaturo, ugodno vpliva na delovanje jeter, sodeluje pri presnovi maščob (holesterola), je antioksidant.

Priprava ingverjevega čaja

V vrelo vodo - liter do liter in pol - dodamo čajno žličko sveže naribanega ingverja, ki smo ga olupili. Ogenj zmanjšamo in pustimo vreti še dve minuti v pokriti posodi. To je zelo pomembno, ker sicer izgubimo eterična olja, ki so v ingverju. Takšen čaj uživamo topel ali hladen, dodamo mu lahko limonin sok ali med. Najbolje ga je uživati brez dodatkov. Priporočam uporabo svežega ingverja, ker pri posušeni obliki, ingverju v prahu, lahko hitro pride do predoziranja in neprijetnih stranskih učinkov. Prav tako ga ni priporočljivo piti pred spanjem, ker deluje kot stimulan, tako da boste težje zaspali. Hranimo ga v hladilniku, lahko tudi do nekaj tednov, ni pa primeren za zamrzovanje.

Zadostno uživanje tekočine in gibanje na svežem zraku

Pri ohranjanju in krepitevi imunskega sistema je prav tako pomembno uživanje tekočine, vsaj 1,5 litra na dan, odvisno od človeka in njegovih

potreb. Nekdo je potrebuje več, drugi manj, vendar je zelo pomembna za ohranjanje našega zdravja. Dehidracija se lahko pojavi, ko telo nima dovolj tekočine, ker jo preveč izgubi ali ker ni zadostnega vnosa tekočine v organizem.

Naše telo nima zaloge vode, kar pomeni, da moramo tekočino, ki jo izgubi, nadomestiti, da bi lahko učinkovito delovalo. Ponavadi je žeja dobro vodilo za zadosten vnos tekočine - z izjemo dojenčkov, športnikov, bolnikov in starejših, pri katerih z leti občutek za žejo oslabi. A zavedati se je treba tudi, da žeja pomeni, da je dehidracija že nastopila! Prav tako, kadar imamo suha usta, glavobol ali imamo občutek, da nam »nekaj manjka« in sežemo po hladilniku, je velikokrat vzrok dehidracija ali pomanjkanje tekočine. Ti znaki izginejo kmalu po zaužitju tekočine - vode, če pa ne izginejo in se stopnjujejo, je potrebno poiskati zdravniško pomoč.

Za ohranitev imunskega sistema na določeni ravni pa je potrebno vsakodnevno gibanje na svežem zraku, predvsem v zimskem času (če je seveda vreme primerno, brez megle in padavin).

To je bilo nekaj napotkov za pripravo na jesen, zimo in pomlad, saj je ponavadi v tem obdobju največ akutnih obolenj. Morate pa vedeti, če se vam stanje v nekaj dneh ne popravi ali se celo poslabša, morate poiskati zdravniško pomoč. Še en nasvet: v času nalezljivih bolezní ne hodite po nepotrebnem k zdravniku, če to ni res nujno, saj je velika verjetnost, da boste zboleli, ali pa, če ste že zboleli, lahko dobite še kakšno drugo virozo ali bakterijsko okužbo, ki se bo pojavila v hujši obliki. Tako ogrožate svoje zdravje in zdravje drugih ljudi.

Želim vam čim manj prehladov in viroz.

Avrelija Gojkovič Kumperger

ENO IZMED STAREJŠIH DREVES (LIPA) V ŠTORAH SE JE POSLOVILO

Le kdo v spodnjih Štorah ni poznal drevesa (lipo), ki je s svojimi vejami in čudovito krošnjo segala visoko v nebo?

Rasla je tik ob vznožju ceste, ki pelje v Kresnike. Leta in desetletja je s pogledom na središče spodnjih Štor spremljala razvoj tega kraja, zgodovino železarne in vseh poslopij okoli nje.

Stara je bila okoli 130 let. To je razvidno iz starih fotografij.

Letos pa se je žal začela sušiti, odpadati so začele manjše in večje veje. Upognila se je, kot da bi sklonila glavo. Žal jo je bilo treba podreti zaradi nevarnosti podrtja ob neurju in morebitnih materialnih poškodb ter ogroženosti človeških življenj. Marsikaterim pticam je bila dolga desetletja dom, nam, dolgoletnim sosedom, pa prijetna senca. Čudovit vonj cvetoče lipo se nam je vtisnil v spomin.

A življenje gre naprej, saj v bližini že raste mlada lipa.

Le rasti, rasti lipica zelena!

Vera Štante - Skok

PRIHAJA MARTINOV

Martinovo ali god sv. Martina iz Torusa († 11. november 397) je dan, na katerega se evropske države na različne načine spominjajo svetnika.

Na Slovenskem predstavljamo svetega Martina predvsem kot usmiljenega vojščaka, ki z mečem reže svoj plašč, da ga bo dal golemu revežu. Takega ga kažejo naše oltarne slike.

Precej kasnejša je legenda o goseh, ki naj bi izdale svetega Martina. Le-ta se je baje skrtil pred njimi, ko so ga iskali, da bi mu sporočili, da so ga izvolili za škofa.

Na Nemškem je postal patron vremena, zavetnik živali, pastirjev in vojakov, gosi pa morajo za kazen, ker so ga izdale, na dan njegove smrti umreti. Od tu naj bi bila navada, da je treba jesti na Martinovo nedeljo pečeno gos. Tudi to je seveda le legenda. Gosi nimajo s svetim Martinom nobene neposredne zveze, so se pa v zvezi z njim že zgodaj pojavile. Gos je tudi v severnih deželah, Nemčiji, Skandinaviji, pa tudi v Avstriji, obvezna jed na dan svetega Martina. Gos je bila nekoč po vsej verjetnosti poganska daritvena žival, povezana z jesenskimi obredi. To dokazuje tudi prerokovanje s pomočjo gosje prsne kosti. Nekoč so, kot je znano, prerokovali iz drobovine in kosti žrtvenih živali. To

vedeževanje je ohranjeno tudi pri nas. Če je prsna kost 'Martinove' gosi rjava, bo baje zelo mrzla zima. Če je pa bela, bo veliko snega.

V vinskih deželah se je goski za martinovo pridružilo vino, ki prav ta čas dozori. Povezava z martinovim je rodila legendo, da je sveti Martin spremenil vodo v vino kot Kristus v Kani galilejski. Tudi pri nas poznamo tisto slavno: Vino pije svet Martin, voda naj pa žene mlin!

Martinovo, ki zaključuje jesensko delo, je pri nas splošno priljubljen praznik, še posebej seveda zato, ker je povezano z vinom, slovensko nacionalno pijačo. Okrog tega dne se mošt spremeni v vino in to je gotovo dober izgovor za veselje in praznovanje; novo vino je treba na vsak način poskusiti, Martin pa odpre pipice na sodih ali, kakor pravi semiška pesem:

Pršu je, pršu sveti Martin,
on ga je krstil, jest ga bom pil.
Kume moj dragi, zdaj se napij,
dugo ga ne boš, zda se navži ...

Mojca Korošec

POBUDA OZIROMA V RAZMISLEK ŽUPANU

Pred nekaj meseci smo v naši občini imeli otvoritev novih bivalnih prostorov zveze SONČEK. Stanovalci spodnjih Štor srečujemo in opazujemo njihovo vsakodnevno težavo. Ti uporabniki (invalidne osebe), ki uporabljajo invalidske vozičke, namreč zaradi visokih robnikov ne morejo prečkati cestišča na prehodu za pešce, temveč to opravijo na zelo nevarnih in nepreglednih delih cestišča!

Glede na to, da ima občina Štore takšno bivalno enoto, ki se bo lahko v prihodnje še nadgrajevala, bi bilo potrebno razmisliti o varnosti invalidov v naši občini.

EN ROBNIK ZA ZDRAVEGA ČLOVEKA NE POMENI NIČESAR,
ZA INVALIDNO OSEBO PA VELIKO OVIRO V VSAKODNEVNEM ŽIVLJENJU.

Vera Štante - Skok

NAJVIŠJA UČITELJSKA NAGRADA BETKI VRBOVŠEK

Na predvečer svetovnega dneva učiteljev (5. oktober) je minister za šolstvo in šport Milan Zver podelil letošnje nagrade Republike Slovenije na področju šolstva. Med devetimi dobitniki z različnih področij šolstva je nagrado za področje predšolske vzgoje in izobraževanja prejela naša krajanka, mag. Betka Vrbovšek.

V obrazložitvi je zapisano, da je mag. Betka Vrbovšek nagrado prejela za posebej uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in organizacijsko delo v predšolski vzgoji. Med njenim delom poudarjajo iskanje vzorcev uspešnega in kakovostnega dela z najmlajšimi ter predstavitev znanj v različnih priročnikih in strokovnih prispevkih. Betka Vrbovšek je prav tako soustanoviteljica in odgovorna urednica strokovne revije Vzgojiteljica.

Intervju sva naredila na nedeljsko popoldne, ko je sedem kandidatov čakalo na izid letošnjih predsedniških volitev. Gospa Betka je zanimiva sogovornica in veliko področij bi se lahko dotaknila. Tokrat pa je beseda nanese na njeno poklicno pot.

Kakšna je vaša vloga v vrtcu?

Sem ravnateljica Vrtca Tončke Čečeve v Celju. Ravnatelj je pedagoški in poslovni vodja, delo javnega zavoda predstavlja, zastopa in zanj odgovarja. Vrtec Tončke Čečeve ima pet enot, v katerih je dvaintrideset oddelkov predšolskih otrok. Skupaj skrbimo za 576 otrok od enega do šestih let. Sodimo med večje vzgojno-izobraževalne zavode v Celju.

Še prihajate v neposredni stik z otroki, glede na to, da ste ravnateljica vrtca, ali se morate ukvarjati z bolj organizacijskimi nalogami? Ravnatelj mora delati na sistemu vrtca, to pomeni, da ga proučuje, organizira, vodi in izboljšuje. Če hoče sistem proučevati, mora med otroke, strokovne in ostale delavce, pa tudi med starše. Sodelovati mora z raznimi institucijami in pravnimi osebami zunaj vrtca. Med drugim je tudi v

zakonu določena ravnateljova naloga, da vodi in spremlja pedagoško delo vzgojiteljev, ena od metod spremljanja pa je neposredno opazovanje vzgojno-izobraževalnega dela v oddelku. Po tem opazovanju ravnateljica in vzgojiteljica skupaj analizirata vzgojno-izobraževalno delo. Ravnateljčina dolžnost je strokovno svetovanje in spodbujanje strokovnega izpopolnjevanja vzgojiteljic.

Živite na vasi, vaši otroci so obiskovali šolo na podeželju, vi pa skrbite za vzgojo otrok v mestu. Se opazijo razlike med podeželsko vzgojenimi in mestnimi otroki?

Svetli Dol je od Celja oddaljen komaj 14 kilometrov, kar je v današnjih prevoznih razmerah po mojem mnenju ravno pravšnja oddaljenost za kvalitetno življenje družine. Majhnim otrokom ni bilo potrebno omejevati igralnega prostora, imeli so velike možnosti prostega gibanja v naravi in zdravega druženja z vrstniki. Seveda pa bi bilo to premalo, saj otrok nujno potrebuje že v predšolskem obdobju tudi širšo socialno skupino. Zato sem poskrbela, da so vsi trije otroci vsaj nekaj časa obiskovali tudi vrtec.

Sicer pa pojma podeželska in mestna vzgoja ne obstajata. Vzgoja je odvisna od odnosov med ljudmi, ti odnosi pa so v različnih okoljih seveda različni. Lahko rečem, da sem po svoje zaskrbljena, ker se je morala podružnična šola na Svetini z letošnjim šolskim letom zaradi pomanjkanja učencev zapreti. Če so učitelji kakovostni, obiskovanje podružnične šole dviguje učenčevo samozavest, saj se je na manjši šoli lažje uveljaviti in pokazati vse svoje sposobnosti. Navsezadnje sem to izkusila sama, še posebej pa sem se o tem lahko prepričala pri najmlajši hčeri.

Kakšen je vaš pogled na vzgojo v vrtcih danes in na začetku vaše poklicne poti?

Na začetku moje poklicne poti sredi osemdesetih let prejšnjega stoletja je bilo na knjižnih policah zelo malo knjig s področja predšolske vzgoje in izobraževanja. Tudi raziskav s tega področja je bilo malo. Leta 1980 so slovenski vrtci dobili "vzgojni program", ki je bil zelo natančno razčlenjen in po svoji strukturi podoben šolskemu programu. Obenem je bil to čas hitrega širjenja mreže vrtcev po Sloveniji, saj je bil to čas samoprispevkov in hitre gradnje. Skupaj z družbenimi spremembami demokratizacije se je v slovenskih vrtcih začelo živahno prenavljanje in preizkušanje različnih oblik in metod dela z otroki. Vse te izkušnje je upoštevala državna kurikularna komisija, ki je pripravila nov državni dokument – "Kurikulum za vrtce", ki je izšel leta 1999. V vrtce se je uvajal postopoma. V tem dokumentu so zajeta novejša znanstvena spoznanja o razvoju in učenju predšolskih otrok, o pomenu spodbudnega učnega okolja v vrtcu ter o pomembni vlogi vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljice v tem procesu. Posledica tega razvoja je kakovostni preskok, ki ga je večina vrtcev izvedla v času kurikularne prenove. H kakovostnemu delu v vrtcu danes pripomore tudi obsežna strokovna literatura, številne znanstvene raziskave s tega

področja, izobraževanje vzgojiteljic na treh pedagoških fakultetah, strokovne revije in še kaj. Opravljene raziskave kažejo na to, da je večina staršev s storitvami javnih vrtcev zadovoljna. Manj zadovoljstva je s prispevkom, ki ga morajo starši primakniti k ceni programa. Na tem področju bodo potrebne še kakšne zakonske spremembe.

Kdo naj vzgaja otroke?

Prvi vzgojitelji so starši v družini. Vrtec je vzgojno-izobraževalna institucija, ki ima določene značilnosti, kot vsaka institucija, zato je

lahko staršem v pomoč pri vzgoji in učenju otrok, pa tudi pri negi in prehrani, ne more pa jih nadomestiti. Vzgojitelji in starši naj bi delali "z roko v roki", kot radi rečemo.

Kako vaši družinski člani spremljajo vaše strokovno delo?

Potem ko smo se preselili v svojo hišo, sva z možem sprva mislila, da je nastopil čas, ko bi se skupaj izobraževala, vsak za svoj poklic. Kmalu pa je postalo jasno, da izredni študij obeh staršev zahteva preveč odsotnosti in premalo časa za otroke.

Mož se je takrat odločil, da bo skrbel za

dom in otroka. Mene je ves čas podpiral pri študiju. Še več! Ob stresnih situacijah, ki mi jih je občasno prineslo naporno poklicno življenje, mi je stal ob strani, predvsem s tem, da me je poslušal in da sva se o problematiki lahko pogovarjala. Sedaj sta dva otroka že poročena in odseljena. Aleš je profesor slovenskega jezika in zgodovine in dela kot učitelj v osnovni šoli Štore, Tjaša pa je diplomirana vzgojiteljica v vrtcu Velenje. Najmlajša hči Tonja je še gimnazijka in trenutno živi v internatu v Ljubljani. Tako imava z možem trenutno več časa zase, zato lahko več hodiva v hribe, pa tudi v okoliško naravo.

Kateri dogodki so bili v vašem življenju ključni za oblikovanje vaše osebne in profesionalne poti?

Najpomembnejši dogodek, ki je bistveno zaznamoval in po svoje odločil mojo življenjsko pot, je bila spodbuda učiteljice Alenke Bertok, ki me je komaj desetletno deklico poslala v šesti razred osnovne šole Štore. Ta njena osebna in malo nenavadna odločitev za tisti čas je omogočila, da sem lahko stopila na svojo dolgo izobraževalno pot. Če bi ostala do konca osemletke na Svetini, se ne bi mogla vpisati v štiriletno srednjo šolo in pozneje nadaljevati študija, saj šola na Svetini takrat ni imela tujega jezika in še nekaterih drugih predmetov. Za to podporo sem ji še danes zelo hvaležna, prav tako pa tudi svojim staršem, da so nasvet učiteljice upoštevali. Hvaležna sem tudi upokojeni bivši ravnateljici Vrtca Tončke Čečeve, profesorici Emiliji Pešec, ki je spodbujala moj strokovni razvoj in vrtcu. Sicer pa so prelomni trenutki povezani z mojo družino, pri čemer mislim tako na poroko z možem, kot tudi na rojstva otrok in na odločitev, da sva ostala v Svetlem Dolu.

Najin pogovor se je zaključil z željo, da se še kdaj srečava in poklepeta. Morda bo pravi trenutek za naslednje srečanje ob izidu kakšne njene nove knjige.

Dušan Volavšek

Betka Vrbovšek ob prejemu nagrade

8. DRŽAVNO PRVENSTVO MLADIH KLEPARJEV IN KROVCEV SLOVENIJE

12. in 13. septembra 2007 se je v sklopu 40. mednarodnega obrtnega sejma v Celju odvijalo 8. Državno prvenstvo mladih kleparjev in krovcev Slovenije.

Tekmovanje se je odvijalo na zunanjem prostoru med halo A in halo C.

Slovenski kleparji in krovci so že osmo leto člani Internationale Föderation des Dachdeckerhandwerks (IFD).

Na tekmovanju lahko nastopajo tekmovalci, stari do 24 let, ki opravljajo kleparsko krovsko dela in so redno zaposleni v tej dejavnosti ter so usposobljeni iz varstva pri delu in požarne varnosti. Ekipo sestavljata dva tekmovalca in mentor. Tekmovanje je potekalo dva dneva na pripravljenih panojih, kjer so tekmovalci prekrivali streho s tremi različnimi kritinami, opravljali kleparska dela in vgradili strešno okno. Na tekmovanju so najboljše ekipe nagrajene.

Generalni donator 8. državnega prvenstva mladih kleparjev in krovcev Slovenije je podjetje LESNINA INŽENIRING d.d., Ljubljana. Med ostalimi sponzorji pa je bilo podjetje METALKO BUČAR BRIGITA s.p.

In kakšni so bili rezultati?

1. mesto OOOZ CELJE

Mentor: UROŠ ČANŽEK

Tekmovalca: ROK ČATER in GREGOR LIPAR

2. mesto OOOZ SLOVENSKE KONJICE

Mentor: JOŽEF PESJAK

Tekmovalca: MATIC BOROVIK in JOŽE BARTOL

3. mesto OOOZ MURSKA SOBOTA

Mentor: IGOR ZBIČAJNIK

Tekmovalca: IGOR RECEK in JERNEJ POVALEJ

4. mesto OOOZ RAVNE NA KOROŠKEM

Mentor: JANKO POTOČNIK

Tekmovalca: DEJAN LOZINŠEK in BOJAN KOKAL

5. mesto SŠ CELJE

Mentor: MARKO RIBEZL

Tekmovalca: DEJAN KOSTAJNŠEK in KLEMEN LOGER

6. mesto SŠ PTUJ

Mentor: ALOJZ KOSEC

Tekmovalca: JURE JURIJ in BOJAN KLANEČEK

Ker pa je s tekmovanjem krovcev povezana tudi Srednja šola Štore, je na tekmovanju nastala tudi fotografija profesorja Kranjca s svojimi učenci.

S svojim prihodom, je tekmovalce na sejmu, počastil tudi župan Miran Jurkovšek.

Zmagovalna ekipa se je udeležila svetovnega prvenstva mladih kleparjev in krovcev na Madžarskem, ki je potekalo od 3. do 5. oktobra 2007. V močni mednarodni konkurenci je zasedla zelo solidno četrto do peto mesto.

Svečana podelitev priznanj na svetovnem prvenstvu na Madžarskem

Tekmovalcem in mentorjem čestitamo za dosežene uspehe na državnem in svetovnem prvenstvu.

Dušan VOLAVŠEK

ŠRANGANJE V ŠTORAH

Na deževno soboto, 11. avgusta, sta se poročila naša prijateljca Nuša Lončar in Zoran Šučur. Po napornih sestankovanjih v lokalni krčmi smo se enotno odločili, da bomo postavili šrango in s tem skušali malce popestriti spremljevalno dogajanje. Glavna razloga za to odločitev sta bila zabava in želja po obujanju starih navad. Ker je bilo šranganje v naših krajih nekoč dokaj razširjeno, smo mislili, da bo o tem običaju našli cel kup informacij in da nam bo v največjo pomoč internet, vendar smo se zmotili. O šranganju smo na internetu našli le skope podatke, zato je vsak posameznik malce povohunil pri starših ali starih starših, o tem kako in kaj na šrangi. Tako smo dobili kar nekaj dobrih nasvetov in idej, vendar smo morali stvari aktualizirati in prenesti na današnji čas, kar ni bila ravno lahka naloga.

Na dan pred poroko smo se odpravili iskat primerno drevo, ki bi ga lahko uporabili za šrango. Deblo je moralo biti lepo debelo, da se bo ženin dobro namučil, če želi nevesto res odpeljati. Ko smo našli primerno deblo, smo ga denacionalizirali (upamo, da se lastnik le ni preveč jezil), odpeljali domov ter pričeli z izdelavo šrange. Izdelati je bilo potrebno lesen podstavek – kozo, na kateri je šranga stala. »Koz« je morala biti dovolj močna, da bo vzdržala težo šrange tudi takrat, ko jo bo kandidat za moža žagal in se opiral nanjo. Izbrano deblo pa smo okrasili s pisanimi rožami, zelenim bršljanom in barvnimi trakovi, ki smo jih ovili okrog njega. Na sredini dolžine debela smo pustili približno 30 cm neokrašenega dela in narahlo zarezali vanj z žago in s tem ženinu nakazali, kje mora zarezati v šrango. Seveda pa smo dodali tudi presenečnje za bodočega moža. V spodnjo stran debela smo namreč izdoblili luknjo, vanjo položili debel žebelj ter ga skrbno zakrili z lesom.

Ko je bila šranga izdelana, je bilo potrebno preveriti vse podrobnosti in zadolžitve, ki jih je imel vsak posameznik. Vse načrte smo preverili in uskladili v že prej omenjeni lokalni krčmi. V tem času se je stemnilo in bodočemu ženinu smo odnesli pismo o naši nameri, kot je običaj. V pismu smo utemeljili razloge za našo odločitev. Pri njem se nismo

zadržali dolgo, saj smo imeli najpomembnejši opravke tega dne še pred nami. Kljub dežju, ki se je vse bolj krepil, smo odšli do bodoče neveste. Pod oknom njene sobe smo zaigrali nekaj podoknic (o kvaliteti predvajanega repertoarja ne bomo diskutirali), kot je bilo to nekoč v navadi. Nuša nam je s svojega okna pomagala peti, potem pa nas je povabila pod streho. Verjamemo, da zaradi dežja in ne zaradi našega »ubranega« petja. Ko smo se po nekaj preveč kozarčkih prepričali, da je z njo vse v redu in da nanjo pazi tudi prijateljica, smo se poslovili, saj jo je čakal naporen dan.

V zgodnjih jutranjih urah oblačne sobote smo se zbrali pred Simonovo garažo, kjer smo imeli spravljeno šrango. Šrango, »kozo« in vse ostale rekvizite smo naložili na avtomobile ter se odpravili do dogovorjenega mesta, kjer smo postavili šrango. Mesto za postavitev šrange smo izbrali zelo pazljivo, saj smo morali računati tudi na poskuse pobega ženina z nevesto. Odločili smo se, da jo postavimo na najožjem delu Razgledne ulice, kjer je na eni strani cestišča živa meja, na drugi strani pa dvignjen teren, kar bi preprečilo poskus pobega. Družina Fidler nam je velikodušno dovolila uporabiti njihovo garažo (za kar se jim iz srca zahvaljujemo), kjer smo imeli spravljene vse stvari in kamor smo se potuhnili, dokler se do nevestine hiše niso pripeljali vsi svatje. Ko se je mimo nas pripeljal zadnji avtomobil z veselo trobečimi svati, smo na cesto postavili našo šrango pripravili ostale stvari, kot so pijača, hrana ter rekviziti, za naloge, ki jih je moral opraviti ženin. Medtem ko smo čakali na nevesto in ženina s svati, je ponovno

pričelo deževati. K sreči smo dobili tendu in s pomočjo sosedov postavili streho nad šrango. Okoli šrange se je nabralo kar nekaj sosedov, ki so radovedno opazovali dogajanje.

Sprva nam je bilo malce čudno, saj smo imeli nekaj treme že brez dodatnih gledalcev. Vendar so med šranganjem veselo ploskali, dajali komentarje, se smejali in s tem nam šrangarjem dali pogum in dvigovali moralo. Ko so se na ovinku pojavili prvi avtomobili, smo vedeli, da gre zares. Ko sta ženin in nevesta prišla do šrange, smo nevesto in njeno pričo povabili na našo stran šrange. Ženinu smo ponovno razložili, zakaj smo tu, kaj od njega pričakujemo in želimo. Na voljo smo mu dali dve rešitvi. Ali se obrne in gre, od koder je prišel, ali pa plača odkupnino za nevesto. Po pričakovanjih se je Zoran odločil

za plačilo odkupnine. Šrangarji smo seveda imeli skrbno pripravljene račune za vse, kar bo moral plačati. Tako so se med postavkami, ki so čakale na poravnavo, znašle npr. obraba asfalta na Razgledni ulici, ko se je vozil do neveste, neplačilo pijače vedno žejnim šrangarjem ter podobne neumnosti, ki

jih je ženin le težko izpodbijal. Ker je bila skupna vrednost odprtih postavk precej visoka, smo ženina pustili nekaj minut, da se posvetuje s svojo pričo, muzikanti pa so medtem zaigrali nekaj veselih pesmi, svatom smo ponudili pijačo in prigrizke. Ženinu se je po temeljitem

premisleku znesek, ki smo ga postavili, zdel previsok, zato se je z nami želel pogoditi za nižjo ceno. Razložili smo mu, da bo moral opraviti naloge, ki smo mu jih pripravili. Če bo naloge opravil dobro, bomo ceno znižali, v nasprotnem primeru pa se cena podvoji. Ženin se je s tem strinjal in da ne bi izgubljali časa, smo mu naprtili prvo nalogo. Na glavo smo mu posadili gasilsko čelado in opasali gasilski pas. Pred njega smo postavili ročno brizgalno. Preko šrange je moral iz razdalje nekaj metrov zadeti in prevrniti tarčo, ki je bila postavljena

med nevesto in njeno pričo. Pri nalogi mu je pomagala njegova priča, ki je na vso moč črpala vodo. Zoranu je po nekaj poskusih uspelo prevrniti tarčo in ker pri tem ni zmočil neveste ter njene priče, smo priznali, da je nalogo opravil dobro. Njegova naslednja naloga je bila previjanje otroka. Lutko dojenčka, ki smo jo zavili v plenice ter toplo oblekli, je moral sleči, ji menjati plenico in jo ponovno obleči. Tu smo bili pozorni na malenkosti, saj so otroci zelo občutljivi. Ženin je lutko pravilno slekel, ji snel plenico, obrisal ritko ter jo potem namazal z otroško

kremo. Nato jo je skrbno zavil v svežo plenico in oblekel. Po mnenju svatov je bila naloga opravljena uspešno, zato smo se strinjali s tem tudi šrangarji. Za tretjo nalogo je moral Zoran povedati, katera pesem je bila Nuši v najstniških letih najljubša in jo zapeti pred nevesto in svati. V roke smo mu dali mikrofona (za vsak slučaj je bil izključen), ocenjevali pa smo kvaliteto petja, stik s publiko, interpretacijo, stik s kamero in glasnost ploskanja publike - svatov. Bodočemu ženinu se je

na začetku malce tresel glas, ko pa se je spomnil besedila, se je vživel in solidno odpel nekaj kitic znane pesmi svojega soimenjaka Zorana Predina, Mravljincarji in čeladarji. Po aplavzu sodeč je tudi stroga žirija odločila, da je tudi ta naloga opravljena zadovoljivo.

Ženin je lažje zadihal, vendar preizkusi zanj še niso bili končani. Čakala ga je še zadnja naloga. Po tem ko smo se šrangarji med sabo dogovorili in spustili prvotno postavljeno odkupnino, nam je moral ženin s svojo pričo odšteti dogovorjeno vsoto, mi pa smo mu v roke porinili žago, s katero je moral prežagati šrango, če res želi imeti nevesto. Žago smo seveda dan poprej temeljito »nabrusili« na kamenju in s kladivom. Ženin je žagin list takoj vstavil v zarezo, ki smo jo naredili. Medtem ko je žagal, je moral ob spremljavi harmonike veselo prepevati »Lep zares je samski stan« in na koncu vsakega verza glasno zavpiti »Lažem!«. Z vso vnemo se je vrgel na delo in pričel z žaganjem. Ko se po nekaj minutah žaga ni zarezala nič globlje od nekaj centimetrov, mu je na pomoč priskočila njegova priča. Harmonika je igrala, ženin je pel, žaga pa se je le počasi prebijala skozi šrango. Ko sta po nekaj dolgih minutah oba s pričo bila že precej težke sape, pa žaga ni šla niti milimeter globlje. Ženin je zaprosil za pavzo, da si malo odpočije in omoči grlo. Šrangarji smo komaj zadrževali smeh in mu ugodili. Ko se je ženin odžegal, je z novimi močmi pričel žagati na vso moč. Tako se je mučil nekaj časa in kar naenkrat se je šranga prepopolvila. Vsi zbrani, ki so ga do zdaj vzpodbujali, so navdušeno ploskali, ženin pa si je globoko oddahnil. Sedaj je lahko stopil do neveste, jo dvignil v naročje in z njo prestopil prežagano šrango. Šrangarji smo jima

napolnili kozarce, skupaj smo nazdravili in jima zaželeli vso srečo v skupnem življenju. Nevesta, ženin in svatje so se nato odpravili, saj je bila pred njimi še dolga pot. Šrangarji smo jima s pomočjo harmonike v »špalirju« zapeli še pesem v slovo.

Takrat je prenehalo tudi deževati in naredil se je lep dan. Srečno, Nuša in Zoran!

Šrangarji

BALINANJE

Slabo vreme in nizke temperature so nas počasi pregnale z balinišča v Štorah. Ko ob zaključku sezone potegnemo črto, ugotovimo, da je bilo leto kar pestro.

Vsakodnevno balinanje nas zbližuje, posebno starejše, ki imamo časa na pretek in nam je to dobrodošla rekreacija in oblika druženja.

Toda ne samo druženje in rekreacija, veže nas tudi tekmovalni duh. Tako smo tekmovali v občinski in medobčinski ligi in dosegli lepe uspehe. Spoprijateljili smo se tudi z balinarskima kluboma Gorenje in Topolšica. Z Gorenjem smo že odigrali prijateljsko tekmo v štirih in dveh parih. V Štorah pa smo gostili tudi balinarska kluba iz Šentjurja ter Slivnice. Organizirali smo tudi tekmovanje v počastitev občinskega praznika. Med balinanjem smo debatirali o igri in se tudi domenili, da bomo v naslednji sezoni (končno) vstopili v savinjsko-štajersko ligo. Kot se spodobi, smo sezono zaključili z medsebojnim tekmovanjem in kostanjevim piknikom.

Za sezono 2008 imamo veliko načrtov in vabimo vse simpatizerje balinanja, da se nam pridružite.

Srečko Šoštarčič

KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE JE S PROSTOVOLJNIM DELOM UREDILO SVOJ KOTIČEK V GAJSKI HOSTI

Zgodovina konj je trnava, predvsem zaradi številnih vojn. Konji so sicer že od ledene dobe sopotniki ljudi in več kot 2000 let so bili njihovi najpomembnejši spremljevalci, dokler jih v sodobnem času niso zamenjali stroji.

Že kar nekaj let nazaj pa so se konji vrnili tudi na vasi, ampak ne za delo, temveč osvajajo srca mnogih za šport in druženje v prostem času.

Tudi v Kompolah se je pred petnajstimi leti ustanovilo Konjensko društvo Štore s sedežem pri Štarlekarjevih. Iz leta v leto se je članstvo povečevalo, tako da danes šteje 30 konj z jezdecji in nekaj simpatizerji.

Upoštevaajoč da je mesec oktober najboljši čas za ježo, ko ni vročine in mrčesa, so se štorski konjeniki v nedeljo dobili po sedemurni ježi v Gajski hosti.

Veličasten je pogled na 33 vrsto postavljenih konj z jezdecji, ki so prejeli blagoslov od župnika dr. Vlada Zupančiča. Da pa je bil obred bolj slavnosten, je poskrbela godba na pihala s Svetine. Piko na i pa je postavil župan Miran Jurkošek, ki se je konjenikom pridružil kar med potjo in se s kočijo pripeljal na cilj. Med drugim je povedal, da je ponosen na Konjensko društvo Štore, saj to večkrat poskrbi, da je ime naše občine prisotno v mnogih krajih po Sloveniji.

Sedanji predsednik Emil Bučar se pohvali, da so s prostovoljnimi delom uredili družabni prostor, zavetišče za konje in poligon za trening konjev. Kraj in prostor sta primerna za druženja in veseli bodo, če bo ta kotiček gostil še ostala društva v občini Štore.

Ivanka Tofant

PLANINSKI VODNIKI P. D. ŽELEZAR ŠTORE

115. ŽELEZARSKI POHOD V ORGANIZACIJI IMT IN TOVILA NA BLEGOŠ (1564m) V SOBOTO, 25. 8. 2007

Pohodniki smo se zbrali na avtobusni postaji v Štorah ob 5.30 uri. Na Glaziji so se nam pridružili še drugi pohodniki. Vožnjo smo nadaljevali proti Škofji Loki do Gorenje vasi in do Hotavelj, kjer smo imeli zborna mesto ob 8.00 uri.

Imeli smo dve smeri pohoda:

1. Hotavlje – Čabrače - Prva raven - vrh Blegoša - planinska kočica pod Blegošem – Jelenci – Leskovca, za katero je predviden čas hoje 6 ur.
2. Leskovca – Jelenci - planinska kočica na Blegošu – Leskovca, za katero je predviden čas hoje 2 uri.

Pot je potekala po asfaltni cesti mimo cerkve svete Jdrti in zlagoma skozi gozd nad Čabračami do kmetije Likar. Tu se nam je odprl razgled na Ermanovec.

Od tu se pot nadaljuje po kolovozu strmo navzgor čez travnik, katerega tu in tam prekinja bukov gozd. Pot nas je peljala navzgor čez strmo pobočje. Nad nami smo opazili bunker z veliko Knafelčevo markacijo.

Od tod je lep razgled na Polhograjsko hribovje in Žirovski vrh in ker smo se dvignili nad 1000m, je bil pod nami Ermanovec, proti jugu pa se je razprostirala Pasja ravan, za njo pa Tošč in Grmada, proti zahodu pa se je dvigoval Porezen.

Pot nas je naprej peljala mimo bunkerjev Rupnikove linije in spet smo se začeli vzpenjati po travnatih površinah na Prvo ravan (1289m).

Po počitku smo nadaljevali pot po bukovem in smrekovem gozdu do razcepa. Leva pot je vodila do kočice pod Blegošem, desna pa na vrh Blegoša (30 min).

116. ŽELEZARSKI POHOD V ORGANIZACIJI JEKLARJEV SIJ-A RAVNE NA KOROŠKEM NA VELIKO PLANINO (1666m) V SOBOTO, 1. 9. 2007

Zbrali smo se na avtobusni postaji v Štorah ob 6.00 uri, nadaljevali vožnjo do Glazije, kjer so nas čakali pohodniki iz Celja. Z vožnjo smo nadaljevali po Tuhinjski dolini do Kamnika in do Kamniške Bistrice. Tu smo si ogledali izvir Kamniške Bistrice in se vrnili na zborna mesto na spodnjo postajo nihalk (Kopišče), kjer so nas čakali drugi pohodniki iz Raven, Jesenic in od drugod.

Razdelili smo se v dve skupini. Prva se je podala na daljšo, šesturno hojo, druga pa na krajšo, triurno pot.

Na pot smo se podali točno ob 8.00 uri in se odpravili do Dolskega grabna, med pečinami po strmem delu pobočja do planine Dol. Tu se

Pri vzponu smo nad nami opazili bunker in mislili, da smo že na vrhu, ampak ko smo prišli do njega, smo ugotovili, da je malo naprej še en bunker in nad njim je vrh Blegoša.

Ker je bila na vrhu megla in je bil razgled ničn, smo se spustili po strmem pobočju do kočice na Blegošu.

Tu smo si nabrali novih moči za spust v dolino preko »Jelencev« - zavetišča gorske straže, do vasi Leskovca. Tu smo imeli zaključek pohoda v gostišču Metka, kjer so nam pripravili zelo dobro enolončnico.

Sledilo je družabno srečanje. Vseh udeležencev pohoda je bilo 188, od tega 48 iz Štor.

Domov smo se vrnili okoli 21. ure.

Vodniški odsek P. D. Železar Štore
Valter Jelen

svet odpre in nam ponudi prelep razgled na Kamniške in Savinjske Alpe. Pot nas je vodila do planine Konjščica, do planšarskega naselja. Tu smo v eni od hišk postali in se okrepčali z domačim kislim mlekom, prijazna lastnica pa nam je razkazala notranjost.

Od tod smo nadaljevali pot po mehki trati do planinskega doma Domžalska kočica na Veliki planini, kjer so nas čakali pohodniki, ki so se podali na lažjo pot.

Po okrepčilu smo nadaljevali pot proti Podvolovljeku, kjer so nas čakali avtobusi.

Celotno pot smo prehodili v petih urah in pol.

Odpeljali smo se do Luč, kjer smo imeli v gostišču Kmet zaključek pohoda.

Gostitelj je vse pohodnike pogostil s toplim obrokom in vsak je dobil spominsko majico.

Sledilo je družabno srečanje ob prijetni glasbi. Domov smo se vrnili zadovoljni in polni prijetnih vtisov. To je bil letos zadnji Železarski pohod. Pohoda se je udeležilo več kot 200 pohodnikov.

Zahvaljujem se vsem organizatorjem pohodov za uspešno organizacijo, vodnikom za uspešno in varno vodenje, gorskim reševalcem, vsem pohodnikom in seveda vsem sponzorjem, ki ste pomagali pri organizaciji pohodov.

Vodniški odsek P. D. Železar Štore
Valter Jelen

PRIJETNO POPOLDNE V KANJUCAH NA SVETINI

Sončna jasa, prislonjena ob rob gozda, ki daje prav v tem času prečudovite barve, je v nedeljo gostila predvsem starejše, ki uživajo v naravi in druženju.

Poldi Jurkošek z ženo in sosedi je organiziral kosanjev piknik. Pa da ne boste mislili, da je bil to samo kosanjev piknik, ne, bila je prava gostija. Ob pečenki, ne vem koliko vrstah kruha iz krušne peči in več vrstah potic ter peciva je bilo tudi veliko pletenk sladkega mošta.

Za popestritev je poskrbel harmonikar, ki pravi, da je potencialni kandidat za upokojenca, vendar šele čez 25 let. Pesem je vse popoldne odmevala po gozdovih in zdelo se mi je, da so bila tudi mogočna drevesa vesela naše družbe, saj so se ob rahlem vetru pozibavala z nami.

Bilo je prijetno in ko se je poslovilo sonce, smo se tudi mi z željo, da se še večkrat srečamo.

Ivanka Tofant

90 LET FRANČIŠKE KRESNIK IZ KOMPOL

Petnajstega septembra 1917, to je pred 90 leti, je Mastnakovim v Prožinski vasi privekala na svet Frančiška, klicalci so jo Frančka.

Družina Mastnak je štela šest otrok, 5 deklet in enega fanta. Sedaj je Frančka še edina živeča. Ko je bila stara 12 let, ji je umrla mama in odšla je služiti v Paračin v Srbijo. Pri teh letih, ko bi najbolj potrebovala materino ljubezen in nasvete, je živela pri tujih ljudeh tako daleč od doma. Po dveh letih, ko je za božične praznike prišla domov, ji je mačeha svetovala, naj gre služiti kam v bližino. In res je bilo tako, preživljala se je na kmetijah, kjer je morala prijeti za vsako delo. Nazadnje je bila pri Palčnikovih, kjer je spoznala sosedovega fanta Miho Kresnika. Še 20 let ji ni bilo, ko sta se vzela. Pravi, da je prišla z dežja pod kap, saj se je omožila v hišo, kjer je morala skrbeti za očetove starše in prizadeto hčerko, moževo sestro. Z Mihom sta se imela

rada, drugače ne bi zdržala in postala sta starša šestim fantom. Ko je pričakovala tretjega otroka, to je bilo leta 1941, so Miho odpeljali v

ujetništvo, ne spomni se več kraja, ve pa, da je bilo to nekje v Rusiji. Ker je revščina pritiskala skozi vsako špranjo, se je odločila, da piše

Titu, da ji pomaga vrniti moža. In res, po dveh letih je bil Miha doma z nekaj denarja, da sta lahko odplačala davke, ki so bili neopravni že od leta 1932.

Da bi prekinila žalostne spomine, ki so ji prinesli solze v oči, jo pobaram, naj mi rajši pove kaj veselega. Z globokim vzdihom reče, kaj bi, celo življenje je bilo samo delo in trpljenje.

Ko še naprej vrtam, mi vendarle pove, da je bilo lažje, ko so se sinovi poženili in ko je dobila dobre snahe. Pred petimi leti pa je odšla v dom za starejše v Šentjur, za katerega pravi, da je sedaj njen dom. Srečna je, ko jo obiščejo domači in sosedje. Za 90. rojstni dan so ji sinovi pripravili presenečenje in jo odpeljali k Salobirjevim v Trobni dol, kjer so jo pričakali vsi ožji sorodniki.

Slavju se je za kratek čas pridružil tudi župan in z domačimi prispeval, da Frančka kdaj pa kdaj razmišlja tudi o lepih trenutkih.

Ivanka Tofant

PROJEKT STAREJŠI ZA VIŠJO KAKOVOST ŽIVLJENJA DOMA

Društvo upokojencev Štore je v okviru projekta s svojimi prostovoljci do sedaj obiskalo okrog štiristo starejših od 69 let, ne glede na to, ali so člani društva ali ne. Ker pa se je nekaj starejših odločilo, da ne želijo sodelovati pri projektu, se nam zdi potrebno, da o tem napišemo še nekaj besed.

Mogoče nas tisti, ki ste nas zavrnil, niste pravilno razumeli. Vprašalnik, ki ga prostovoljec želi izpolniti ob obisku pri vas (za nekatere je bil sporen) ni merilo za sodelovanje, je pa pripomoček, da lahko z dobljenimi podatki pomagamo tistim, ki to želijo (da se razumemo, tu ne gre za materialno pomoč, vaše potrebe prenesemo ustreznim službam). Veliko vas je pri devetinšestdesetih letih vitalnih in polnih energije, veliko pa je tudi takšnih, ki te sreče nimajo in sta se jih bolezen ali drugačen način življenja dotaknila. Vsi nimajo prostora oziroma možnosti, da bi bilo v domovih za starejše za njih poskrbljeno. Prav tem je potrebno nameniti pozornost in če je le mogoče, pomagati.

Morda se sprašujete, kako? Že vaš obisk bi starejšemu bolnemu človeku veliko pomenil. Iz izkušenj lahko povemo, da so velikokrat ob takšnih obiskih prisotne solze. Verjetno se je večina že srečala z osamljenostjo, pa čeprav imate svojce v bližini. Morda bi marsikatero težavo, ki pridejo v jeseni

življenja, lažje sprejeli, če bi jih komu zaupali. Ne zapirajte se vase in se nam pridružite, da bomo skupaj prispevali k razvoju bolj plemenite, humane in enakopravne družbe. V tem času, ko nam zima že trka na vrata, pogledjmo okrog sebe, predvsem tam, kjer živijo starejši in naj nam ne bo pretežko pomagati (prinesiti drva ali kaj iz trgovine).

Deliti veselje z drugimi je prijetno, deliti žalost pa je boleče, vendar nas ravno to naredi močnejše in bogatejše.

V novembru vas bodo spet obiskali prostovoljci, prisluhnite nam in se nam pridružite.

Ivanka Tofant

ŽUPANU JE OBLJUBILA, DA SE VIDITA OB NJENI 100-LETNICI

Angela Primožič je letos praznovala častitljivo obletnico. Če bi na rojstnodnevno torto naložili 90 sveč, kolikor let je napolnila, bi bilo na torti verjetno premalo prostora. Dovolj pa ga je v njenem srcu za vse, ki jih ima rada.

Človek ne more verjeti, koliko energije se pretaka v krhkem telesu devetdesetletnice, ki bi ji mirno lahko pripisali dvajset let manj. Angela je prišla v Štore daljnega leta 1969, skupaj s svojim možem. Rodili sta se jima dve hčerki in kot iz topa izstrelili, da ima že dva vnuka in štiri pravnuke. Najmlajša, Špela, je stara osem let, Matic 10, Lavra jih šteje

V mladih letih

21, Luka pa 15. Ko ji je umrl mož, je ostala pri Zoretovih, kamor se je omožila starejša hči, in kjer zanjo poleg starejše Hedvike in njenega moža skrbi tudi mlajša hči Ivica. A gospa Angela ne potrebuje posebne skrbi, še vedno je zelo vitalna in čila. Rada dela na vrtu, kjer se najraje ukvarja z rožami. Te jo napolnijo z dobro voljo, pravi. Včasih jo mahne tudi na sprehod, kjer sosedom mimogrede navrže kak nasvet o vzgoji rož.

Najpomembnejše je delo, poštenje in skromnost

V zadnjih letih gospa Angela pazi na zdravje, saj je imela pred časom možganske krvavitve, ob katerih ji je zdravnik rekel, da če ne bo šla na operacijo, ne bo več dolgo. Pa se je kljub temu odločila, da ne bo šla in tako je še danes med nami, črnim napovedim navkljub.

Kako kaj skrbi zase, nas je zanimalo. Pravi, da je skromno, rada ima hrano na žlico, mesa pa ne mara preveč. Poje veliko sadja in zelenjave, včasih pa tudi kakšen piškot. Občasno si privoščijo kozarec domačega zeliščnega likerja, v katerem je kar 33 zelišč, redno pa jemlje tudi tablete za srce.

Zjutraj vstane ob pol osmih, zvečer pa je ob dvajsetih že v postelji. Pravi, da slabo spi, zato pa toliko več premišljuje o življenju in vsem, kar se ji je zgodilo. Včasih se ni veliko smejala, pravi, zadnje čase pa ji je lepo in s svojimi najbližjimi se rada nasmeji. Najpomembnejše v življenju pa je, da je človek skromen, pošten in da zna trdo delati, pravi z nasmehom. Sama izhaja iz družine z desetimi otroki in kmalu je morala od doma, s trebuhom za kruhom. Najprej je pasla krave, nato se je izučila za kuharico in delala kot gospodinjska pomočnica, tako da je dodobra okusila, kaj pomeni trdo delo.

Številni obiski ob okroglem jubileju

Ob njeni 90-letnici so jo obiskali sorodniki in prijatelji, čast pa sta ji izkazala tudi župan Miran Jurkošek in predsednik društva upokojencev Štore, Mirko Vešligaj. Obiskala jo je tudi sošolka, prav tako v častnih devetdesetih, in skupaj sta se spominjali starih časov. Odpeljali pa so jo tudi na njeno nekdanjo domačijo v Nazarjah, ki je dolga leta samevala, zdaj pa bo na njej živela njena nečakinja, česar se Angela posebej veseli.

Angela Primožič se vsem iz srca zahvaljuje za številna darila, cvetje in dobre misli ob jubileju. Vesela je bila, ko ji je pravnuk zaigral na harmoniko, županu pa je obljubila, da se ponovno srečata ob njeni 100-letnici. Upa, da bomo takrat vsi zdravi in mi se pridružujemo njenemu upanju. Še na veliko let, gospa Angela!

Manca Mirnik, foto: Aleš Korošec

ALMINI DNEVI NA SVETINI ZAPRLI SVOJE DURI

»Hotela sem si ogledati tuje dežele z očmi pisateljice, slikarke in predvsem ženske ... Brala sem knjige o kulturi Inkov – in kako sem se zanje navdušila! Moja želja je bila, da bi sama videla in prepotovala deželo Otrok sonca ter iskala izgubljene sledi tega naroda.«
Alma M. Karlin

Verjetno nas ni malo, ki razmišljamo podobno kot naša popotnica, vsi radi raziskujemo, ali ni največji izziv raziskovati svet!?

Tudi šesto potovanje skozi Almine dneve na Svetini – srečanje svetovnih popotnikov se je končalo. V teh dneh je Svetina ponovno odprla svoja vrata. Otroci osnovnih in srednjih šol celjske regije so v prelepem sončnem, čeprav malo hladnem dnevu, pod vodstvom likovnega mentorja Tomaža Milača iz Celja ustvarjali svoje likovne stvaritve, izletniki so lahko slišali zgodbe o Svetini, Almi Karlinovi, cerkvi Marije snežne, si pri Janezu Šepetavcu ogledali kmečki muzej, obiskali tržnico s kmetijskimi izdelki, izdelki domače obrti, se pri Tonetu Vidicu seznanili z eno še redkih spretnosti, pletenjem steklenic, preizkusili svoje tiskarske sposobnosti na »Valvazorjevem tiskarskem stroju« Jožeta Žlausa, se s Pavletom Martonošijem podali po reki Jangce, prisluhnili oktetu Lipa, se pozabavali z Joškovo bando, si v hotelu Almin dom na Svetini ogledali Almino sobo in se ob eksotičnem napitku, ki so ga v hotelu pripravili v ta namen, z Gorazdom Bokšanom in alpinističnim odsekom planinskega društva Grmada podali v PERU.

Prav posebej, v času trajanja prireditve Almini dnevi na Svetini, ste si lahko Od 1. 10. 2007 do 17. 10. 2007 v Likovni galeriji Železarskega muzeja na Teharjah ogledali likovno razstavo z naslovom Otroci otrokom tega sveta, kjer je bilo prodanih kar nekaj likovnih del mladih ustvarjalcev, denar pa namenjen novoustanovljenemu skladu Alme M. Karlin, posredno pa v tem letu nakupu zidakov za izgradnjo t.i. satelitske šole za

otroke v Burkini Faso, ki jo vodi mednarodna organizacija UNICEF. Poleg tega sta bila ustvarjena popolnoma nova, verjetno pa tudi prva turistična spominka v občini na temo Alme Karlinove, Svetine, Štor in Celja.

Čisto zares pa, Svetina ni ponovno odprla svojih vrat, Svetina ima svoja vrata odprta že od nekdaj, samo najti jih moramo, skozi njih pa ni težko stopiti. Podajte se kdaj na to pot in jo obiščite, saj je v naši in širši okolici zanimiva izletniška točka, ki ima vse, kar izletniki, turisti, skratka obiskovalci potrebujejo, ima čustveni izraz lepote delčka zgodovine tega sveta.

Da so letošnji Almini dnevi na Svetini tako uspeli, se ima glavni organizator prireditve, Turistično društvo Štore, zahvaliti soorganizatorju, osnovni šoli Lava Celje in podpori niza sodelavcev, organizacij in posameznikov.

Podporo letošnji organizaciji so nudili: občina Štore, KS Svetina, hotel Almin dom na Svetini, osnovna šola Štore, Slovenska turistična organizacija, železarski muzej Teharje, izobraževalni center Teharje, podjetje Štore Steel, zavod Celeia Celje, TIC Celje, kmetijsko gozdarska zbornica – razvojni program podeželja, podjetje Armiz, generalni medijski sponzor tednik Celjan, radio Rogla, Štorski občan, Novi tednik, Radio Celje, Štajerski val, Radio Fantasy, televizija Celje, Dobro jutro, tednik Žurnal, Finance, revija Hopla, pivovarna Laško, mlekarna Celeia, Mladinska knjiga, Grafika Gracer, AERO, MAK-DESIGN, Magic-fire in seveda prijazni vaščani, ki so organizatorju vplivali dodatnih moči.

Turistično društvo Štore se zahvaljuje vsem, ki so kakor koli prispevali k organizaciji prireditve in jim želi vse lepo.

YAKOUTA SATELITSKE ŠOLE V BURKINI FASO

Yakouta je vas, ki se nahaja 12 km od kraja Dori. Edina obstoječa šola je satelitska šola, ki šteje 55 učencev v 3 razredih. Tam je še Bisongo, vrtec, kjer skrbijo za več kot sto otrok od 3. do 6. leta. Dicko Fatoumata je pravkar končala zadnji razred osnovne šole. Uspešno je opravila zaključne teste.

»Ime mi je Dicko Fatoumata in vam pišem v imenu vseh otrok v vaseh Tchekeladji, Essakan in Yakouta, ki sodijo pod področje Sahel. Šola zame predstavlja prostor, kamor se pridemo otroci učiti, brati, pisati in računati. Tudi jaz bi rada postala učiteljica, da bi lahko učila otroke brati, pisati in računati.

Ne živim daleč od šole. Ob 7. uri zjutraj smo že vsi zbrani v šoli, da pometemo učilnice in pobrišemo table.

Pouk traja od 8. do 12. ure. Med popoldanskim odmorom se vrnemo domov na kosilo in ob 15. uri nazaj v šolo. Pouk se konča ob 17. uri. Po pouku se pred vrnitvijo domov ponavadi igravam na dvorišču pred šolo. Ko pa pridem domov, naredim domačo nalogo in se odpravim spat.

Želimo si, da bi imeli na naši šoli še več učilnic, tako kot jih imajo druge šole v Dori. Moj bratranec, ki obiskuje šolo v Dori, mi je pripovedoval, da ima njihova šola šest učilnic, medtem ko ima naša samo tri. Tudi mi si želimo večjo šolo.

Slišala sem, da nam bodo prijatelji iz Slovenije pomagali dokončati šolo. V imenu vseh otrok iz naših šol se vam zahvaljujem, ker lahko računamo na vaš prispevek pri našem izobraževanju.«

Yakouta satelitske šole imajo šolsko prehrano, ki jo pripravljajo v sodelovanju z zvezo staršev dijakov. Matere iz zveze pripravljajo toplo hrano in poskrbijo, da dobi vsak zadosten delež obroka. Nekateri učenci si potem, ko so pojedli dovolj, spravijo preostanek obroka in ga odnesejo domov svojim mlajšim bratom in sestram.

Glede na to, da jedo kosilo v šoli, ostanejo učenci zadnjih razredov popoldne v šoli in se pripravljajo za zaključne izpite.

Dokončanje šole v Yakouti z dodatnimi tremi učilnicami bi zadostovalo za letne potrebe vseh vaških otrok in bi izboljšalo kvaliteto šolskih dejavnosti. Danes šola še ne more sprejeti vseh otrok iz treh vasi. Z dodatnimi tremi učilnicami pa bo imela šola večje možnosti vpisovanja otrok in boljše pogoje za izvajanje šolskih dejavnosti, tako za učence kot za učitelje.

Prispevek pripravil: Emil Kačičnik

FOTOUTRINKI Z ALMINIH DNEVOV

Almini dnevi

2007 foto: Mojca Korošec

JESEN V NAŠEM VRTCU

Vsak letni čas je za otroke posebno doživetje. Tako je tudi pri nas, saj nas vsako leto v oktobru obiše jesen in nas bogato obdari s svojimi darovi.

Da je zares prišla, nam je povedalo strašilo, ki je ob glasbi zaplesalo in nas pozdravilo. Otroške oči so z veliko radovednostjo in začudenjem spremljale toge gibe, najpogumnejši pa so s strašilom tudi zaplesali.

S pomočjo staršev smo v igralnicah urejali koticke, odete v jesenske barve in polepšane z jesenskimi pridelki in plodovi. Spretni prstki so lepili, nizali, klasificirali semena. Najmlajši so presipavali in polnili posode s kostanji. Velika buča je postala strahec, okoli katerega smo peli in rajali. V slikarski delavnici smo slikali ob paleti jesenskih barv. Otroke smo presenetile z gledališko predstavo »Babica Marmelada«, ki so jo vsak dan spremljali z večjim navdušenjem. Peli smo jesenske pesmice in igrali na male ritmične instrumente. Starejše skupine so odšle na jesenski izlet, kjer so pridno nabirali kostanj in uživali v prečudoviti jesenski naravi.

Priprave na jesensko praznovanje so pri otrocih vzbujale napeto pričakovanje. S posebnim veseljem so si izdelovali košarice in krasili vsak svojo denarnico.

V četrtek dopoldne je bilo čutiti otroško napetost v pričakovanju skorajšnjega praznovanja.

Zbrali smo se okoli strašila in zapeli ter zaplesali ob pesmicah in vonju sveže pečenega kostanja. Nato so nas čakale delavnice in obilo svežega sladkega sadja na jesenski tržnici.

Svojo ustvarjalnost so otroci skupaj s svojimi starši izrazili v delavnici, kjer so izdelovali:

- nagajive bibe, verižice iz divjega kostanja,
- domišljajska bitja iz jesenskih pridelkov,
- strašila iz koruznice.

Preizkusili so se tudi pri peki krompirja. Zelo živahno pa je bilo v delavnici, kjer je imela vsaka skupina nalogo, da naredi svoje veliko strašilo. Še danes ne vemo, kdo se je bolj zabaval, otroci ali starši. Vemo pa, da smo vsi skupaj preživeli še en čudovito popoldan, ki je družil male in velike.

Še enkrat se zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali, da je bilo naše druženje tako prijetno. Predvsem pa hvala tistim, ki ste si vzeli prost popoldan in poskrbeli, da so bili naši trebuščki polni sladkega pečenega kostanja.

Poldka Krevl in Mateja Kovče

ŠTORSKO GLEDALIŠČE – MOGOČE, NEKEGA DNE

Mogoče nekega dne, zaenkrat pa ostanimo pri skupini prijaznih učiteljic, ki svoj poklic opravljajo z veseljem. Svoj nasmeh in prijaznost pa delijo tudi drugim.

Takole se je skupina učiteljic prve triade osnovne šole Štore pripravljala na njihov prvi stik z otroki v novem šolskem letu. Prvi dan so vse otroke za čarobno in skrivnostno rdečo zaveso pričakale v mali telovadnici osnovne šole. Šumenje težke zavese je še toliko bolj skrivnostno delovalo na malo domišljijo, ki je tega dne vstopila na novo pot v svojem življenju. Ko so zavese dosegle vsaka svoj kot, se je izza njih prikazal črni volk, za katerega pa se je kmalu izkazalo, da ni popolnoma nič strašen. Le požrešen je bil, in to požrešen na znanje. Nov korak, ki ga napravijo otroci skozi vrata šole, je za njih vsekakor nekaj novega, novo je okolje, novi so obrazi, nov je način dela. Nekateri

prav takrat prvič zapustijo varno okolje družine in se tako rekoč sami podajajo na pot znanja. Veliko lažje jim je, ko svoje nove »skrbnike in skrbnice« spoznajo na tak način, kot so ga letos pripravile učiteljice

prve triade osnovne šole Štore in tako takoj na začetku prižgale tisto svetlo luč, luč zaupanja otrok v šolo. Zgodba je priredba pravljice, ki so jo priredile prav za ta namen, otroci so jih z navdušenjem opazovali, se jim nasmihali in na lep način, počasi prebijali led.

Zanimiv sprejem, predvsem tudi zaradi tega, ker so s tem dokazale, da jim profesionalnost v odnosu do otrok resnično ni tuja. Tega pa moramo biti starši najbolj veseli.

Besedilo in foto: Emil Kačičnik

UMETNIŠKI DOSEŽKI UČENCEV OŠ ŠTORE

Nives Slemenšek iz 9.a je izdelala kip, svetlobno telo za Umetnostno galerijo Maribor 2006/07. Razstavljen je bil skupaj z drugimi izdelki pred Umetnostno galerijo Maribor.

ODBOJKA NA MIVKI

Desetega septembra smo se Aleš Guzelj, Liridon Fazliu, Rok Prevolšek, Marko Kresnik, Jetmir Torra in učitelj športne vzgoje Karli Pintarič udeležili regijskega tekmovanja v odbojki na mivki. Tekmovanje se je odvijalo na igrišču celjskega letnega bazena.

Prvo tekmo smo igrali proti OŠ Frankolovo in zaradi nezbrane igre izgubili v setih 2:0.

Drugo tekmo smo igrali z OŠ Šempeter in nismo bili nič kaj bolj uspešni, kar dokazuje rezultat 2:0. Igrali smo dobro, ampak delali veliko

napak, predvsem v napadalnih udarcih, ko smo v bistvu imeli točko že v žepu. Vseeno pa ostaja največji vzrok naše slabe igre ta, da nismo navajeni igrati na peščenici podlagi.

Na koncu je prvo mesto dosegla II. osnovna šola, mi pa smo zasedli 6. mesto.

Marko Kresnik

39. REPUBLIŠKI NATEČAJ »LIKOVNI SVET OTROK« ŠOŠTANJ 2007

V petek, 11. 5. 2007 smo bili povabljeni na otvoritev razstave in podelitev priznanj v Šoštanj. Naša šola, mentorica in učenci smo prejeli zlato priznanje za slikarske in kiparske izdelke učencev 8. in 5. razreda osnovne šole Štore.

Nagrajeni so bili učenci:

1. Vesna Popovič, 5.b;
2. Janez Kolar, 5.a;
3. Aljoša Gajšek, 5.a;
4. Grega Gorjup, 5.a;
5. Kristjan Mlakar, 8.a;
6. Mojca Dečman, 8.a;
7. Suzana Djakovič, 8.a;
8. Sebastjan Glinšek, 8.a;
9. Tilen Notersberg, 8.a;
10. Matej Jurkošek, 8.a;
11. Alja Jurkošek, 8.a;
12. Romano Gradič-Romih, 8.a.

mentorica, mag. Marlenka Drevenšek

PESNIŠKI UTRINKI UČENCEV OŠ ŠTORE

SLAB DAN

Kakšen čuden dan,
deževen, zaspan,
bliska, lije kot iz škafa,
luža tam na cesti čaka,
mimo avto pridrvi,
čežnjo pohiti.

Avto se je prevrnil,
se za bližnji grm skrnil,
ves premočen in zaspan
utrujen kot ta dan.

Náš voznik v bolnico hiti,
že z rešilcem proti njej drvi.

Odnese! jo je srečno,
zato se veselo smeji.

Jaka Bokšan, Vita Vlašič,
Petra Gologranc, Urška
Krašovec, 5.a
OŠ Štore

NEPREVIDNI KOLESAR

Po mestu dirka
kot po papirju radirka,
ki briše poti,
v neznano hiti.

Le kam je namenjen,
le kam se mudi?

Ne opazi drevesa,
se vanj zaleti.
A ko se zbudi,
opazi, da je v bolnici.

Reče si: »Au, boli!
Naj to se več ne ponovi!«

Matic Dokler, 5.a
OŠ Štore

KOLESARČEK

Mali kolesarček se igra,
da je dirkalček.

Mimo avto se pripelje,
zbije ga kot kisko zelje.

Odnese ga v reko,
zjutraj zbudi se za
bližnjo smreko.

Srečen reče:
»Saj to so bile le sanje,
še sreča, da sem padel
le vanje.«

Gregor Oset, 5.a
OŠ Štore

DIVJAKI NA CESTI

So se srečal' star pr'jat'li,
roke spet so si podali,
z novimi kolesi
po cesti so divjali.

Kmalu so se zaleteli,
kolesa vsa so polomili,
zato so kmalu odločili,
da bodo kolesarski izpit
naredili.

Ko so izpit imeli,
po cestah niso več drveli.

Klavdija Centrih, Urška
Dobovišek, 5.a
OŠ Štore

SMO BILI BORCI ZA SEVERNO MEJO ALI IMAM SAMO AVSTRIJSKI SIGNAL?

Utrinki iz šole v naravi 9. razredov

Devetošolci smo preživel teden dni v šoli v naravi. Naš cilj je bil Veliki Boč na Kozjaku, dom Škorpijon.

Pot pod noge ali beri avtobus Izletnik nas je pripeljal najprej do Ostrega Vrha in slovensko-avstrijske meje, nato pa do majhnega doma Škorpijon, ki je bil nekoč vojaška karavla.

Pred domom so se bleščala drevesa v jesenskih barvah, domska psička Buba je veselo mahala z repom, a nas so zanimale najprej le sobe in vonj iz kuhinje. Osebjede doma nas je prijazno sprejelo, pravijo, da imajo take »radovedneže« zelo radi.

Kuharici Nataša in Marička sta nam vedno napolnili lačne želodčke, čeprav smo se v jedilnici najraje pogovarjali. Tam smo imeli tudi pouk gospodinjstva.

Učitelji doma in naše spremljevalke, učiteljice iz šole, so nam pripravili najlepši teden otroka v oktobru: šolo v naravi.

Hodili smo po skoraj nedotaknjenem gozdu, opazovali plašne gozdne živali, nabirali gobe in kostanj.

Videli smo mejo med Slovenijo in Avstrijo, državno mejo v gozdu in po travniku brez

mejnega prehoda in osebne dokumenta. Sedeli smo na mejnih kamnih in poslušali našo zgodovino.

Na ranču Škorpijon smo jahali islandske konje. Kvika, Pera, Jorun so njihova imena.

Juhu, na konju smo!

Osvajali smo Žavcarjev vrh, zelo obiskano izletniško točko in po planinski poti obiskali domovanje divjega petelina.

Po večerih smo zakurili taborni ogenj, zapeli in zaplesali. Naši muzikantje so raztegnili mehe svojih harmonik, oglasili sta se trobenta in kitara.

Ko smo se sladkali s pečenim kostanjem, nismo nič mislili na Štore, pa kaj, naši mobilni telefoni so kazali le avstrijski signal.

Preživel smo pet dni v naravi, nekaj noči brez mame in očeta, prijeten in nepozaben čas s sošolci. V petek smo bili vsi enakega mnenja: »Škoda, da smo že devetošolci in da je bila to naša zadnja šola v naravi!« Se strinjate tudi vi?

Devetošolci OŠ Štore

1. ŠPORTNI DAN V PRVEM RAZREDU

»IZLETNIŠTVO IN POHODNIŠTVO«

V ponedeljek, 17. 9. 2007, smo se odpravili na naš prvi pohod. Najrazličnejše oblike hoje sodijo namreč med osnovne motorične veščine in znanja. Velika razlika je, če

hodimo po trgovini ali mestu, ali pa se po gozdu sprehajamo med drevesi. V gozdu so na tleh korenine, podrti drevesa, pod našimi nogami šelesti listje ... Hodimo ali

tečemo lahko navkreber ali v dolino. Lahko preskakujemo različne ovire, kot so podrti drevesa, mečemo različni naravni material v cilj, razvijamo vztrajnost in pozitiven odnos do narave.

Ravno zaradi razgibanega terena in varnosti smo za naš prvi pohod izbrali Pečovje. Na začetku sankaske proge na Pečovju pa je naša sproščenost in dobra volja minila. Pričakal nas je velik črn pes brez lastnika. Pes je hodil v krogu okoli nas. Vse skupaj nas je bilo močno strah. Pes, ki se brez spremstva sprehaja in nehote straši ljudi, ni sam kriv. Zanj so odgovorni njegovi lastniki. Pes je odšel, mi pa si nazaj nismo upali po isti poti. Izbrali smo drugo, ki pa je bila dosti manj sproščena, saj smo hodili po cesti.

Karmen Gorjup Žgank

TEHNIŠKI DAN

Vsi učenci naše šole smo imeli v sredo, 26. 9., tehniški dan na temo promet. Imeli smo različne dejavnosti, učenci 5. razredov pa smo si najprej ogledali poligon varne vožnje. Izvedeli smo, kaj se zgodi, če v avtomobilu nismo pripeti z varnostnim pasom, če ne uporabljamo kolesarske čelade ali ne sedimo na zadnjem sedežu v avtomobilu. Nato smo se odpravili na sprehod po

kolesarski progi. Učiteljica nam je povedala nekaj pravil, ki jih bomo morali upoštevati na kolesarskem izpitu. Poslušali smo in si poskušali čim več zapomniti.

Po ogledu proge smo v razredu pisali pesmi, zgodbice in risali na temo prometa.

Zadnjo uro smo preživeli v mali telovadnici. Dva policista s policijske postaje Celje sta nam razložila, kako se vozimo z avtobusom, kje

moramo sedeti kot sovozniki v avtomobilu, kako prečkamo železniško progo in kje hodimo kot pešci.

Ta dan je hitro minil. Veliko smo se naučili.

Laura Kolšek in Hana Zupančič, 5. b

TEHNIŠKI DAN - PROMET

Učenci 6. razreda so likovno ustvarjali na temo promet, obravnavali so promet v angleščini.

Učenci 7. razreda so glasbeno ustvarjali na temo promet, obravnavali so vpliv prometa na okolje in promet v angleščini.

Vsi vemo, da je vedno več žrtev prometnih nesreč, zato smo pri načrtovanju tehniških dni bili mnenja, da je potrebno v letni delovni načrt vnesti čim več prometne vzgoje pri učencih od 1. do 9. razreda. Zato smo 26. septembra za vse učence na šoli načrtovali tehniški dan na temo PROMET. Ta dan smo ga tudi izvedli.

Pri izvedbi tehniškega dneva so sodelovali tudi zunanji sodelavci, kar je popestrilo vsebino tega dneva.

Učenci od 6. do 9. razreda so imeli prvi dve šolski uri predavanje. Predavatelji so bili iz policijske postaje Celje, Zavoda za zdravstveno varstvo Celje in ZŠAM Celje. Učenci so z zanimanjem poslušali predavatelje in na koncu postavljali tudi zanimiva vprašanja. Učenci 8. in 9. razreda pa so imeli še po eno šolsko uro predavanje s predavatelji srednje strokovne in poklicne šole Celje.

Ostale šolske ure so učenci imeli delavnice po urniku.

Učenci 8. razreda so imeli predstavitev prometnih informacij na internetu. Kljub množični uporabi informacij na internetu sva učiteljici, ki sva izvedli uro, ugotovili, da učenci ne poznajo strani, na kateri najdejo zelo koristne prometne informacije (<http://www.promet.si/>). Izdelovali so prometne znake v tehniški učilnici.

Učenci 9. razreda so imeli temo varnost in fizika v prometu ter štetje prometa

in načrtovanje prometnih znakov z računalniškim programom Corel.

Učenci so si tudi ogledali simulacijo varnega poligona v veliki telovadnici in ugotavljali, kaj pomeni uporaba varnostnega pasu in neprilagojena vožnja v prometu.

Tema tehniškega dneva je bila za vse učence zanimiva, poučna in koristna. Na to temo bi se dalo še marsikaj povedati. Glede na število žrtev v prometu, tudi med osnovnošolci, moramo starši in učitelji nenehno opozarjati na nevarnosti v prometu in vzgajati otroke tako, da bodo odrasli v strpne, vzorne, zanesljive udeležence v prometu.

VARNO POT V ŠOLO IN SREČNO NA CESTI!

Angela Lušenc

TOMAŽ NA KOLESU

Tomaž je bil poreden fantek. Vedno je kaj ušpičil. Tiste sobote pa zagotovo ne bo nikoli pozabil.

S kolesom se je hotel peljati na igrišče. Mama mu je rekla, naj si da na glavo čelado. Ni je ubogal. Sedel je na kolo in se divje odpeljal. Na igrišču je še z nekaterimi prijatelji norel s kolesom, kar naenkrat pa je zapeljal na rob igrišča, kjer je bil kup drobnega peska. Začelo ga je zanašati in z glavo je močno udaril ob rob igrišča.

Tomaža so odpeljali v bolnišnico. Tam je ostal nekaj tednov.

Dve leti po nesreči ima Tomaž še vedno močne glavobole. Prijateljem in drugim otrokom pogosto pove svojo zgodbo in jim svetuje, naj se nikoli ne vozijo s kolesom brez čelade.

Poligon v telovadnici

Manica Godec in Patricija Selič, 5.b

KDOR VARČUJE, SI SREČO KUJE!

31. oktober – dan varčevanja

31. oktober je dan varčevanja. Zakaj prav ta dan? Leta 1924 se je v Milanu zbralo 350 predstavnikov več kot 700 hranilnic iz 27 držav. Na tem zboru je sodeloval tudi slovenski predstavnik. Ob razglasitvi svetovnega dneva varčevanja je mednarodni institut hranilnic tega leta kot vodilo zapisal: »Delo in varčevanje sta najmočnejša dejavnika na poti k blaginji, napredku in dostojanstvu vsakega posameznika.«

Kdo ne pozna pregovora ZRNO NA ZRNO POGAČA, KAMEN NA KAMEN PALAČA, ki bi ga lahko povedali tudi takole: ZRNO NA ZRNO POGAČA, EVRO NA EVRO PALAČA. Kdor varčuje, ni razsipek. Razsipek je sestra lahkomišelnosti. Ljudje pa niso radi brezglavi. Ideja varčevanja je stara kot človeštvo. Najbolj znano je varčevanje z denarjem. Varčevalne navade so se medtem bistveno

spremenile, čeprav je varčevanje tudi v današnjem času zelo pomembno. Otroke moramo navajati na varčevanje že v predšolski dobi.

Banka Celje pa vabi najmlajše varčevalce v šolske hranilnice. Šola, kjer deluje šolska hranilnica, vzgaja otroke k varčnosti, saj tako spoznajo denar, natančnost in red. Tudi na OŠ Štore deluje šolska hranilnica, kamor prinašajo učenci v hranjenje svoj denar. V šolski hranilnici varčujejo učenci kot posamezniki, razredne skupnosti, šolska društva, krožki in drugi. Vsak varčevalec ali razred dobi hranilno knjižico, nanjo polaga in dviguje denar le v šolski hranilnici. Za pravilno vodenje vašega denarja skrbita

mentorici šolske hranilnice: gospa Lidija Čadej – za učence od 1. do 5. razreda – in gospa Angela Lušenc – za učence od 6. do 9. razreda.

Banka Celje vsako leto razpiše v šolskih hranilnicah nagradno varčevanje. Vsi, ki varčujejo, prejmejo lepe nagrade, če pa imajo srečo še v žrebanju, lahko dobijo kolo in čelado ali nagradni izlet v Hermanov brlog.

POZDRAVLJENI, MLADI VARČEVALCI!
Sem Herman Lisjak VARČEVALEC,
maskota varčevanja
v šolskih hranilnicah Banke Celje.

MALI NOGOMET

I. liga

Dvanajstega oktobra 2007 smo končali s tekmovanjem v I. in II. ligi malega nogometa občine Štore. V obeh ligah je tekmovalo 15 ekip oziroma približno 200 rekreativnih igralcev, ki so skrbeli za svojo rekreacijo 14 petkov od pomladi s poletnim premorom in nadaljevanjem v septembru in oktobru.

Nekateri so imeli več uspeha, drugi manj. Letos je prvič postal prvak OLMN Štore, ekipa Storkom company, drugo mesto je osvojila ekipa Laška vas, tretja pa je bila ekipa Cynarčki.

Najboljši strelca I. lige je postal Matevž Čater iz četrtovrščne ekipe Rudar Pečovje. Pokal Fair play je osvojila ekipa z najmanj prejetimi kartoni, to je ekipa Cynarčki.

Pokale in nagrade najbolje uvrščenim pa je podelil župan občine Štore Miran Jurkošek.

Skupno je bilo v I. ligi doseženih 372 golov.

Sodniki so pokazali 4 rdeče in 56 rumenih kartonov.

Stojijo: Edi Hodžič, Timotej Andraž Klinar, Sašo Štante, Jure Franulič, Mitja Veber, Dejan Taseski, Rok Orehovec, Primož Urlep.

Manjkajo: Alen Hodžič, Gregor Mirt, David Kavka, Sead Jelečević, Oskar Drobne in Matej Maček.

II. liga

Prvaki so postali igralci Ranivoka, ki so prepričljivo osvojili naslov z 11 točkami prednosti pred drugo uvrščeno ekipo Bar Opoka, tretje mesto pa je pripadlo ekipi Dikplast, ki je imela boljši medsebojni količnik od ekipe Prožin.

Najboljši strelca lige je postal Robert Blažević iz ekipe Prožin, ki je dosegel več kot polovico vseh golov ekipe.

Pokal Fair play je osvojila ekipa Ranivok. Pokale in nagrade najbolje uvrščenim pa je podelil župan občine Štore Miran Jurkošek.

V II. ligi je bilo doseženih 334 golov, sodniki pa so pokazali 6 rdečih in 57 rumenih kartonov.

Stojijo: Domen Jager, Zvonko Jager, Anel Filović, Adis Hadžič, Edis Hadžič, Aleš Korošec.

Čepijo: Dalibor Pižir, Kristjan Baumgartner, Daniel Pižir, Sandro Malgaj, Vedran Arsenić, Urban Senica.

Branko Mlakar
Foto: Aleš Korošec

TEKMOVANJE ZA POKAL SVETINE

Ob prazniku KS Svetina 29. avgusta je na Svetini potekal tradicionalni, že deveti turnir v malem nogometu za pokal KS Svetina. Sodelovale so ekipe Svetine, Kanjuc in Javornika.

Rezultati:

SVETINA - KANJUCE	2 : 4
JAVORNIK - SVETINA	6 : 4
KANJUCE - JAVORNIK	7 : 2

Lestvica:

1.	KANJUCE
2.	JAVORNIK
3.	SVETINA

Najboljši strellec: Bojan Slapšak (Kanjuce) – 5 zadetkov

Branko Mlakar

AEROBIKA IN PILATES V OSNOVNI ŠOLI ŠTORE

Ob četrtek smo v veliki telovadnici OŠ Štore že začeli s skupinsko aerobno vadbo za vse, ki želite skrbeti za svojo dobro telesno kondicijo. Vadba je klasična aerobika nižje in višje intenzivnosti. V aerobnem delu se zabavamo s koraki sambe, cha-cha-ja, mamba, sledijo vaje krepiteve za roke, trebuh, noge in zadnjico.

Ob petkih pa izvajamo vadbo pilates, ki se usmerja na krepitev trebušnih mišic in mišic hrbta. Poudarja koncentracijo, nadzor telesa ter pravilno dihanje med gibanjem. Osredotoča se na manj ponovitev, ki pa so izvedene z veliko natančnostjo. Sproščujoča glasba spodbuja koordinirano gibanje, ki je predvsem varnejše od drugih vadb. Zaradi učenja gibalnih struktur skozi več stopenj je pilates primeren za vse starosti in različne oblike treniranosti. Uporabljamo ga kot učinkovito metodo celostnega treninga za oblikovanje telesa in preventivno vadbo proti bolečinam v hrbtenici.

KAJ POTREBUJETE ZA VADBO?

Pri aerobiki priporočamo stabilne športne copate, za pilates pa športni copati niso potrebni, oblecite lahka, udobna športna oblačila, prinesite penasto podlago, brisačo, pijačo in obilo dobre volje.

URNIK VADBE:

Klasična aerobika:

ČETRTEK 18.30 - 19.30

Pilates:

PETEK 19.00 - 20.00

KOVINAR V 3. SNL - VZHOD

Odigranih 11 krogov letošnjega prvenstva

Kovinar nadaljuje letošnjo sezono pod pričakovanji tako kluba kot vseh zvestih navijačev. Predvsem skrbi veliko število prejetih golov.

Po enajstih (od 26) odigranih krogih sezone 2007/2008 v 3. slovenski nogometni ligi - vzhod je en odgovor na vprašanja, ki so se porajala med privrženci nogometa v Štorah pred pričetkom sezone, jasen. Kovinar letos ne bo odigral vidne vloge v boju za naslov prvaka. Še več. Pogled na lestvico več kot očitno nakazuje na krizo, ki se vsaj zaenkrat zdi brezizhodna in kaže bolj v smeri boja za obstanek v ligi. Štirje porazi, pet neodločenih in samo dve zmagi Kovinarje uvrščajo le na enajsto mesto. Vzrokov za nastalo situacijo je lahko ogromno, predvsem pa lahko iz statistike prvenstva izluščimo izjemno veliko število prejetih golov, kar je za ekipo iz Štor vse prej kot običajno. Očitno je, da je menjava generacije (leta poteka v letošnji sezoni pri Kovinarju manj opazno, kot v resnici je), pustila za sabo ogromno praznino predvsem v obrambni vrsti. Morda še najbolj razveseljuje podatek, da na drugi strani napad ekipe deluje odlično, saj so v tem segmentu na drugem mestu takoj za odličnim Šentjurjem.

Sicer pa letošnje prvenstvo zaznamuje ekipa Šentjurja, ki vsaj do sedaj izstopa v vseh pogledih nogometne igre. Po enajstih krogih zanesljivo vodi na lestvici, je še brez poraza, prejela je najmanj golov in jih največ dala. In glede na dejstvo, da prihajajo kot vodeči in nepremagani v Štore, se vsem navijačem in ljubiteljem nogometa v Štorah obeta lokalni derbi, ki ga lahko imenujemo kar lokalni športni spektakel. Pričakujemo tudi obisk navijačev iz sosednjega Šentjurja, ki bodo zaradi bližine srečanja vsekakor prišli v večjem številu

kot ponavadi. Kovinarji verjamejo, da so lahko ekipa, ki ji bo prvi uspelo zaustaviti Šentjurčane v njihovem (zdi se, da neustavljivem) pohodu na drugo ligo. Ali jim bo uspelo, bomo izvedeli 3. novembra. Za konec jesenskega dela pa prihaja v Štore še ekipa Malečnika. Tako bodo igralci 10. 11. zaključili z jesenskim delom prvenstva.

Aleš Korošec, NK Kovinar

Dosedanji nastopi Kovinarja v jesenskem delu

MALEČNIK : KOVINAR ŠTORE	3:1
KOVINAR ŠTORE : PALOMA	2:2
ROMA : KOVINAR ŠTORE	3:3
ODRANCI : KOVINAR ŠTORE	2:0
KOVINAR ŠTORE : ŠMARTNO	2:2
DRAVINJA : KOVINAR ŠTORE	2:0
KOVINAR ŠTORE : ŠMARJE	3:2
DRAVOGRAD : KOVINAR ŠTORE	4:0
KOVINAR ŠTORE : STOJNCI	2:2
VERŽEJ : KOVINAR ŠTORE	2:2
KOVINAR ŠTORE : ČRENŠOVCI	5:1

Kovinarji pred srečanjem s Črenšovci v Štorah

Lestvica v 3. SNL - vzhod po 11. odigranih krogih

1.	MU Šentjur	11	9	2	0	28:7	29
2.	Šmartno 1928	11	6	3	2	20:14	21
3.	Dravinja	11	5	4	2	21:11	19
4.	Trgovine Jager Š.J.	11	5	3	3	16:11	18
5.	Odranci	11	5	3	3	17:15	18
6.	Paloma	11	5	2	4	14:19	17
7.	Tehnostroj Veržej	11	4	3	4	16:14	15
8.	Koroška Dravograd	11	4	2	5	17:15	14
9.	Črenšovci	11	4	2	5	20:22	14
10.	Malečnik	11	3	4	4	17:17	13
11.	Stojnci	11	3	3	5	18:19	12
12.	Kovinar Štore	11	2	5	4	22:25	11
13.	Roma	11	1	3	7	14:32	6
14.	Pohorje	11	1	1	9	10:22	4

ZGODOVINA NOGOMETA V ŠTORAH

Prva povojna leta

... Istega leta se je izpolnila nogometašem še ena želja. Z razumevanjem uprave Železarne Štore je TD Štore dobilo zemljišče za izgradnjo igrišča v Štorah. Posestnik Gajšek je odstopil močvirni svet ob železnici. Pridne roke so takoj prijele za delo. Kamioni in vozniki so navažali leš in zasipavali zemljišče, igrišče je dobivalo svoje obrise. Sredstva so bila skromna in na gradnjo garderob s potrebnimi napravami, na kanalizacijo, prestavitev daljnovoda ter druga dela je bilo treba še počakati.

(iz prejšnje številke)

Ustanovitev SŠD Kovina

9. marca 1949 je bila ustanovna skupščina novega športnega društva, ki si je izbralo ime »Sindikarno športno društvo Kovinar. Mnogo je bilo polemike ob ustanovitvi tega društva, kajti TD Štore je bilo s tem močno oslabiljeno. Rekviziti s TD Štore so bili podeljeni in v Štorah sta bili že dve organizaciji - telovadna in športna. Oddvojitve športne aktivnosti od telovadnega društva je narekovala nova struktura fizikulture organizacije, ki se je iz enotne podelila v štiri sestavne: telovadno, športno, planinsko in strelsko. Žal v Štorah niso bili izbrani pravi ljudje v upravo telovadnega društva, ki je kmalu popolnoma prenehalo z delom. S tem je brez dvoma postala tudi za športno društvo velika vrzel, ker navsezadnje drži dejstvo, da vodi pot v športno aktivnost le preko osnovne telesne izobrazbe, ki naj bi jo dajala vsem mladim ljudem telovadna društva. Med ustanovitelje SŠD Kovinar je šteli v prvi vrsti Ambroža, Žoharja, Kočarja in Galufa. Za delo so že kar po ustanovitvi novega društva krepko zagrabili in sčasoma so se poleg nogometne sekcije formirale še atletska, smučarska, košarkaška in kegljaška. Delo v društvu je bilo vse bolj in bolj živahno. Tekmovanje v ljubljanski oblastni ligi je zahtevalo dolga potovanja in s tem ogromno finančnih

sredstev. Z razumevanjem uprave Železarne Štore in sindikalne podružnice je nogometna enajsterica uspešno prebrodila tudi te težave. V tej kvalitetnejši ligi so nogometaši v končnem plasmanu zasedli 5. mesto v zlati sredini lestvice.

Iz oblastne v II. slovensko ligo

V I. 1950 je bilo treba poseči še v boj za zeleno mizo na skupščini NZS, da si je Kovinar ob ustanovitvi II. slovenske lige priboril pravico kvalifikacijskih tekem za vstop v to ligo. Delegat Kovinarja in obenem član UO NZS, tov. Ambrož, je dosegel zmago za zeleno mizo, nogometaši pa nekoliko pozneje na zelenem igrišču. Borila sta se v teh kvalifikacijah le dva nasprotnika: Kovinar in Svoboda - Kisovec. Nogometaši Kovinarja so se v polni meri zavedali pomembnosti srečanja, ki je odločalo o ponovnem vzponu in kvalitetnejši ligi. V Štorah je bilo veliko zanimanje za to srečanje, ki so ga Štorovčani odločili v svojo korist z visokim rezultatom 9 : 1. Povratna tekma se je sicer končala s pičlo zmago 1 : 0 za Kisovec, vendar je bil vstop v II. slovensko ligo zaslužen priborjen. Nogometaše so čakali novi napor. Naša želja ob pričetku prvenstvenega tekmovanja v II. slovenski ligi je bila ostati v družbi boljših nogometnih

enajsteric in si sčasoma na podlagi izkušenj in z izpopolnitvijo znanja priboriti še vstop v kvalitetnejšo I. slovensko ligo.

Uspeh v II. slovenski ligi je bil za Kovinarja več kot presenetljiv. Osvojili smo naslov spomladanskega prvaka v tej ligi. Ob zaključku tekmovanja pa smo zasedli častno drugo mesto. V I. 1950 smo odigrali tudi večje število prijateljskih tekem z močnejšimi nasprotniki. Med vidnejšimi uspehi naj omenim le zmago nad NK Krim z 2 : 1 in ŽNK Ljubljana s 4 : 2 na domačem igrišču, nad enajsterico Rade Končar v Zagrebu kar s 5 : 0 in tesen poraz proti NK Dinamo iz Niša s 3 : 5.

Reorganizacija nogometnega tekmovanja nas je prisilila, da smo še leta 1950 ponovno morali v borbo za točke. Vključeni smo bili v mariborsko podzvezno ligo, kjer smo se borili za naslov prvaka te lige. V tekmovanju 1950/51 pa smo zasedli 2. mesto in tako smo morali še dobro leto počakati na vstop v slovensko ligo. Nogometaši so tudi v tem tekmovanju pobrali vrsto zmag.

(Karel Jug - bilten
25 let športa v Štorah)

Aleš Korošec, NK Kovinar

ŠKD RUDAR PEČOVJE
(Občina Štore)

ORGANIZIRA

v soboto, 1. decembra

7. BARBARIN POHOD

(Na Sv.Barbaro – Trobni dol)

**ZBRALI SE BOMO NA PEČOVJU (na igrišču),
kjer bo START POHODA med 8. in 10. uro.**

Ob 8.00 uri bo položitev temeljnega kamna za postavitev kapele
Sv. Barbare na Pečovju.

STARTNINA ZNAŠA 15 EUR

Zajema tople napitke na startu in na poti,
»prežganko« na Vrunčevem domu,
kosilo na Turistični kmetiji Salobir
in avtobusni prevoz nazaj.

Za dobro razpoloženje na turistični kmetiji
bo poskrbel ansambel »GOLTE«

Dodatne informacije na tel. 041 203 201, 041 353 404

Za večje skupine zaželjene predhodne prijave!

VLJUDNO VABLJENI!

Dom Lipa in nadvoz Lipa v izgradnji
foto: Aleš Korošec

Tetka Jesen